

SHALOM

¹ Îți mulțumesc, foarte mult, frate Isaacson. (*Fratele Isaacson începe să vorbească despre un bărbat care are cancer. Loc gol pe bandă*)... Isaacson.

Bună dimineața, prieteni, vă puteți așeza. Da. Este bine să fii înapoi în spatele deșertului. Știți, noi... eu cred că ultima dată când am fost aici, am numit acest loc „partea din spate a deșertului.” Aceea este unde de obicei noi---aflăm pe Domnul sau unde Acela a fost găsit odată când Moise păstora oile în partea din spate a deșertului.

Acest ins de-aici, l-am zărit în oglinda retrovizoare, cu un timp în urmă, venind. Am auzit, zilele trecute, că el a fost în spital. M-am rugat pentru el și iată-l stând aici în această dimineață. (*Cineva spune: „El este bine.”*) Ei bine, aceea-i bine. Eu sunt atât de bucuros. El a avut o hemoragie. Și astfel, noi suntem atât de bucueroși să-l vedem înăuntru, în această dimineață.

Îmi pare rău să aud despre acest frate care a fost cu noi, ultima oară aici, care are cancer, la spital. Noi știm că este o singură cale de-a ieși afară din asta și aceea este calea morții. Că noi toți trebuie să mergem pe acea cărare, indiferent dacă noi suntem cei mai neprihăniți, cel mai sfânt dintre noi, noi ne ducem unul pe altul la mormânt. Și totuși Isus a spus: „Cel ce crede în Mine, nu va muri niciodată.” Dar „moartea” care este acolo, nu este ceea ce numim noi moarte.

² Ca și când Isus a vorbit despre Lazăr, El a zis: „El doarme.” Și ei au spus: „Ei bine, noi vom... El face bine dacă doarme.”

³ Atunci Isus a trebuit să le spună în limbajul pe care ei îl cunoșteau, vedeți: „El este mort.” El a spus: „Și pentru binele vostru Eu sunt bucuros că nu am fost acolo, dar Eu mă duc să-l trezesc.” Vedeți?

⁴ Și aceea este când El a menționat acel minunat citat pe care îl avem în scriptură: „Cel care aude, cel care crede în Mine, are Viață Veșnică; nu va veni la judecată, ci a trecut de la moarte la Viață. Eu sunt Învierea și Viața. Cel care crede în Mine, chiar dacă a murit, totuși el va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată.” Vedeți? Niciodată nu moare” Nu este... Nu este cu adevărat moarte pentru un creștin. El...

Moarte înseamnă „Separare eternă.”

⁵ Și acum așa cum noi suntem... murim, ca în trupul fizic cum suntem acum, noi suntem separați unul de altul. Dar într-adevăr acest trup este singurul lucru prin care ne cunoaștem unul pe altul, deoarece noi suntem înfășurați în cinci simțuri: văz, gust, pipăit, miros, auz. Și atâta timp cât noi ne putem vedea sau ne simțim unul pe altul, păi, noi avem dovada că suntem aici. Dacă tu ești orb și nu poți și---și nu poți vedea, atunci voi vă puteți simți unul pe celălalt și noi... sau să ne auzim unul pe celălalt. Și simțurile pământești se declară unul pe altul.

⁶ Dar, cu adevărat, sincer, noi nu ne-am văzut niciodată unul pe altul. Ați știut asta? Noi nu ne-am văzut niciodată unul pe altul. Voi auziți ceva vorbind dintr-un trup de aici care redă orice este în interior. Astfel, atunci când noi vorbim unul cu altul, noi---noi nu vorbim cu adevărat către trup. Este duhul dinăuntru, dar trupul este lucrul care identifică duhul care este

înăuntru. Și de aceea, când vorbim unul cu altul, noi suntem... repede putem înțelege imediat dacă suntem creștini sau nu, pentru că este o părtășie în Duhul din care noi vorbim, vedeți, că ea vibrează unul către celălalt, că, dacă noi suntem creștini sau nu. De aceea noi niciodată nu ne-am văzut unul pe altul.

7 Isus: „Nimeni n-a văzut pe Dumnezeu vreodată, ci singurul născut din Tatăl L-a declarat.” Înțelegeți? Cu alte cuvinte, Dumnezeu a fost identificat. Persoana lui Dumnezeu a fost identificată în Trup, Domnul Isus Cristos, astfel El a fost chipul exprimat a lui Dumnezeu. Sau, Dumnezeu exprimându-se pe Sine printr-un, înțelegeți, printr-un chip, Om. Dumnezeu s-a exprimat pe El Însuși către noi și El era Dumnezeu. Nu o a treia persoană sau a doua persoană; El era Persoana, Dumnezeu. El era Dumnezeu Însuși, identificându-se pe El Însuși, astfel ca noi să putem să-L simțim pe El.

8 Întâi Timotei 3:16, „Fără îndoială,” aceea este dovada, „mare este taina evlaviei, căci Dumnezeu a fost manifestat,” sau făcut cunoscut, „în trup.” Nu este aceea minunat? Dumnezeu! Și noi niciodată n-am putut să-L înțelegem pe Dumnezeu așa cum El s-a mișcat printr-un Stâlp de Foc și așa mai departe așa cum El a făcut-o. Dar noi L-am înțeles când El a devenit unul dintre noi, vedeți, când El a devenit Om. Atunci El a putut să vorbească cu noi și noi am putut să-L simțim, să-L atingem cu mâna, să-L atingem și de toate. Și așa cum scriptura spune clar „că noi L-am atins cu mâinile pe Dumnezeu”, vedeți, cu mâinile noastre, L-am atins cu mâinile noastre.

9 Dumnezeu este în om. Și El se identifică astăzi în biserica Sa. În creștinul născut din nou, Dumnezeu se identifică pe Sine, că El rămâne Dumnezeu. Și lumea de afară Îl va cunoaște pe Dumnezeu numai așa cum ei Îl văd în tine și în mine. Aceea este singura cale în care ei Îl vor cunoaște pe Dumnezeu, este când noi suntem epistole scrise, epistola scripturii, noi suntem citiți de toți oamenii. Și viața pe care noi o trăim reflectă ceea ce este înăuntru nostru. Un om este identificat prin lucrările pe care el le face. Astfel lucrările noastre trebuie să fie bune, înțelegeți, întotdeauna bune pentru că noi Îl reprezentăm pe Domnul nostru Isus Cristos.

10 Ce lucru minunat este acesta, mai ales când un---un om bătrân ca mine stă aici și---și se gândește la viața care se veștejește, care a trecut și---și nouă ne stă în față un viitor al Eternității. Și știind că dacă această viață este singurul lucru în care eu am avut speranțe, eu aș fi cea mai nenorocită persoană în această dimineață. Dar știind că această viață a

fost doar o---o umbră a aceleia la care noi trebuie să---să mergem. Este o reflecție, pentru că ea nu poate fi lucrul perfect pe care Dumnezeu l-a făcut. Dumnezeu nu face ceva care piere. Vedeți? Dumnezeu este etern. Și de aceea, această viață în care noi trăim acum doar reflectă ceea ce este înaintea noastră. Cea adevărată care nu poate muri. Trupul care nu poate pieri. Viața care nu poate fi luată. Înțelegeți? Și de aceea scriptura este corectă când spune că noi avem Viața Veșnică, noi avem Viața Eternă. Noi nu vom muri niciodată. Vedeți pentru că voi deveniți... Când tu ești născut din nou, tu devii o parte din Dumnezeu. Înțelegi, tu ești pentru totdeauna pentru Eternitate, niciodată ca să eșuezi. Tu ești parte din Dumnezeu pentru că tu ești fiul Lui.

¹¹ Acum, eu aș putea lua alt nume și să pretind că numele meu este vreun alt nume. Aș putea lua numele mamei mele, Harvey, care ar fi cel mai apropiat de mine. În lume, mama a fost Harvey și atunci eu aș putea lua numele de Harvey. Dar încă sângele va dovedi că eu sunt Branham. Înțelegeți? Pentru că eu sunt parte din tatăl meu. Și atâta vreme cât am sânge în mine, eu încă voi fi parte din tatăl meu. Vedeți, așa este! Și când eu sunt născut din Duhul lui Dumnezeu, eu sunt parte din Dumnezeu, asta-i tot; eu sunt identificat cu El; vedeți, că El este Tatăl meu. Atunci viața mea ar trebui să-L reflecte pe El; așa cum viața mea reflectă pe tatăl meu pământesc în chipul în care el a fost. Eu... Se spune că eu arăt foarte mult ca tatăl meu, astfel atunci este imaginea lui reflectată în mine. Și tatăl tău---tău este reflectat în tine și în părinții tăi. Și astfel, Dumnezeu, Tatăl nostru este reflectat în noi când noi suntem născuți și---și potriviți aici în chipul Său.

¹² Acum, eu încep să vorbesc și nu ajung deloc la textul meu din care urma să vorbesc.

¹³ Eu întotdeauna am apreciat o adunare în casă, o adunare de rugăciune în casă așa ca aceasta, mai mult decât---mai mult decât cred oamenii că aș vrea, deoarece cele mai bune adunări și cele mai bune timpuri de părtășie sunt de obicei într-o adunare de rugăciune într-o casă mică ca și aceasta. Când eu m-am simțit cel mai aproape de Dumnezeu este când doar o mică mână de credincioși vin împreună și acolo noi ne închinăm.

¹⁴ Acum, în această dimineață, eu presupun că stăm aici treizeci, patruzeci, treizeci cred sau așa ceva, socotind copiii. Nu aș ști, nu sunt foarte bun în---în---în a aprecia numerele, doar privind peste un grup mic de oameni din cauză că sunt alte camere aici, vedeți, în care nu văd

oamenii în ele. Acum, dar când venim împreună astfel, eu simt că obținem o apropiere pe care nu o avem când suntem afară într-o adunare mare, imensă. Noi ne putem exprima. Acea este de ce în această dimineață, eu mă gândeam, așa cum veneam aici, că voi vorbi adunării de-aici în această dimineață și bunului ei păstor mic. Atât de bucuros să văd mulți dintre prietenii mei aici. Strickers și toți aceia pe care---care nu i-am văzut de ceva timp.

15 Și eu vă voi vorbi în această dimineață mesajul meu de anul nou pe care l-am plănuț să-l vorbesc duminica următoare după masă la adunarea din Phoenix, la auditoriu. Pentru că aici înăuntru... m-am gândit că poate ei fac benzi acolo. Că eu... Poate Duhul Sfânt îmi va da un---un gând mai bun aici la un grup de credincioși decât poate acesta ar fi la Phoenix printre... voi știți, unde credința și necredința și superstițiile și---și totul este amestecat împreună. Și apoi, dacă frații ar avea și ar lăsa afară benzile, aceea ar fi---ar fi mai bine să se facă în acest fel pentru că voi aveți o bandă mai bună de-aici. Am cerut băieților să verifice acustica mai întâi. Și când am intrat în această dimineață, fratele Terry mi-a spus că acustica era bună. Astfel, aceea este—aceea este bine. Astfel acum, haideți mai întâi, înainte să ne apropiem de acest moment solemn, și eu știu...

16 Eu cred că s-a spus că unii din voi rămân pentru prânz, urmând să aibă prânzul prin prejur sau acasă sau ceva de felul acesta. Acea este foarte bine. Eu doar desigur apreciez să vă văd pe toți că vă adunați împreună.

17 Și eu simt că---că mesajul meu din această dimineață este adresat bisericii viului Dumnezeu, vedeți și eu cred că o parte din aceasta este aici stând în această dimineață. Și acum, înainte ca să venim la această parte solemnă, să ne aplecăm capetele doar pentru un moment de rugăciune.

18 Tatăl nostru ceresc, Îți suntem așa de recunoscători că noi putem fi atât de privilegiați să ne adresăm Ție ca Tată al nostru, căci Tată înseamnă că am fost născuți din mărrețul Dumnezeu care a creat cerurile și pământul. Și noi suntem atât de fericiți pentru acest privilegiu, că noi putem crede în inimile noastre și apoi, că suntem fiii și fiicele Tale. Și apoi să vedem că Tu exact Te identifici în mijlocul nostru, că Tu ești Tatăl nostru, schimbând gândurile noastre de la lucrurile lumii și schimbând motivele noastre și obiectivele și atitudinea și fiecare părticică din noi să Te iubească și să Te creadă și---și știm că promisiunile Tale sunt adevărate.

19 Ne-am adunat aici în această dimineață în acest loc pe care îl numim „partea din spate a deșertului” sau eu îl numesc astfel, gândind

aceea. Motivul că spun asta, Doamne, nu este să reflect ceva asupra acestui grup mic de oameni, și a orice ar fi mic prin natura lui.

20 Dar eu încerc să mă gândesc că a fost Moise, slujitorul Tău, a fost în partea din spate a deșertului, poate doar el și oile lui, poate soția lui, Sefora, și---și---și fiul lui, Gherșom au fost acolo. Eu... Asta nu știu. Dar a fost acolo că ei a avut o experiență care a schimbat acel profet, de la un fugar laș, la slujba lui Dumnezeu care l-a ordinar pentru lucrare, în spatele deșertului. A fost acolo că---că Stâlpul de Foc s-a manifestat pentru întâia oară în viața umană, din câte știm noi, că Focul stătea în spate într-un tufiș mic de deșert și nu se mistuia. Dar---dar era gloria lui Dumnezeu reflectându-se prin acel tufiș; încât Moise și-a scos încălțămintea, a venit *mai* aproape de Acela și a fost însărcinat de Dumnezeu să elibereze o națiune a oamenilor lui Dumnezeu.

21 Fie ca să poată fi așa din nou astăzi, Doamne, în spatele deșertului, încât noi ne scoatem, așa cum a fost, pantofii noștri, pălăriile noastre, toate și le punem jos, la crucea lui Cristos și spunem: „Iată-mă, Doamne, trimite-mă.”

22 Binecuvântează acest păstor de-aici, fratele nostru Isaacson, acest frate. Ne rugăm ca Tu să-l binecuvântezi pe el și soția lui și micuții lui; fratele Stricker, soția lui și micuții lui și pe toți ceilalți care sunt reprezentați aici în această dimineață.

23 Și noi ne-am adunat aici; nu, Doamne nu pentru vreo glorie măreață sau să fim cunoscuți ca lideri sau---sau vreun oficial a ceva mareț. Dar suntem—noi suntem aici doar ca umili credincioși. Suntem aici pentru că Te iubim și ne iubim unul pe altul. Și așa cum ne vedem unul pe altul și ne adunăm împreună, noi vedem aceea că pare a fi mai mult, că Dumnezeu adună împreună așa cum fiecare credincios se adună într-un anumit loc. Și Isus a spus: „Dacă voi faceți asta în Numele Meu, atunci Eu voi fi în mijlocul vostru.” Și noi știm că Tu ești aici.

24 Vorbește-ne, Doamne. Și dacă aceste bilețele pe care le am notate aici și scripturile la care mă refer sunt afară din cale, în această dimineață, de la gândul pe care Tu ai vrea ca noi să-l gândim, atunci, Doamne, noi doar îl lăsăm și facem așa cum Tu ne spui să facem. Binecuvântează-ne acum căci noi cerem aceasta în Numele lui Isus Cristos. Amin.

25 Acum, în citirea Scripturii, obișnuia să fie că eu... înainte ca să am atât de mulți ani peste mine, că eu puteam să îmi amintesc bine. Și în acele zile, eu... în zilele timpurii, eu nu luam un mesaj lung, poate treizeci de minute sau ceva, îmi croiam drum chiar într-un singur gând și-l păstram în

mintea mea. Dar acum, eu... motivul că eu țin aceste adunări lungi, acum, este pentru că eu înregistrează pe bandă. Înțelegeți? Și această bandă băieții acolo pe care o înregistrează, ea va începe la un anumit timp, poate acum la începutul rugăciunii și ea merge în multe, multe locuri, practic în jurul lumii. Astfel, noi acum vom vorbi în această dimineață despre *mesajul* meu de anul nou... ceea ce noi numim mesajul meu de anul nou. Am încercat, eu am avut trei mesaje de crăciun și eu știu că voi oamenii de aici din spatele deșertului primiți acele benzi. Și despre al meu---despre ultimul meu mesaj de la biserică sau următorul după ultimul meu mesaj, a fost despre Lumină. Și dacă voi nu aveți banda, eu sunt sigur că voi vă veți bucura de ea. Eu m-am bucurat de ea foarte mult, inspirația din ea, pe care Domnul mi-a dat-o.

26 Acum astăzi, așa cum avem în față noul an, eu—eu nu vreau să mă gândesc la acesta ca la cel trecut, ci vreau să privesc spre viitor. Înțelegeți? Așa cum a spus Pavel: „Uitând lucrurile care sunt în trecut, presez înainte către semnul,” înțelegeți, „înaltei chemări.” Și așa cum se zice, ca privind înapoi prin oglinda unei mașini. Privim pe unde am trecut, când ne uităm în oglinda retrovizoare. Acum, noi nu încercăm să plasăm mesajul astăzi ca privind printr-o oglindă retrovizoare. Ar lua prea mult timp, vedeți, lucrurile pe care Dumnezeu le-a făcut. Și voi toți sunteți familiarizați cu lucrurile mărețe pe care Domnul nostru le face, sunt unele din cele mai puternice lucruri pe care le-am văzut vreodată în viața mea, El doar---doar le-a înfăptuit în ultimele câteva luni. Și, dar acum, suntem mulțumitori pentru ceea ce a fost, dar acum privim înainte. Privim spre ceea ce suntem îndreptați și în acest 1964.

27 Și acum, dacă vouă de-aici v-ar place să citiți sau---sau mie mi-ar place să citesc niște scripturi pentru că toate acestea se bazează pe Cuvântul Sfânt al lui Dumnezeu.

28 Și lăsați-mi acum cam o oră și cincisprezece minute pentru această bandă. Și, cu voia Domnului, eu voi încerca s-o termin astfel ca să puteți avea cina. Eu vă mulțumesc că mi-ați spus că am până la șase în seara asta. Acea a fost deosebit de amabil.

29 Acum, să întoarcem în biblie în două locuri, cărțile sunt apropiate. Este în Vechiul Testament. Iau textul de citit din două locuri, Isaia 62 și Psalmul 60. Acum, Isaia 62, noi vom întoarce să citim mai întâi. Și în aceasta, ni se amintește despre mărețele puteri ale Domnului Dumnezeului nostru și cât---cât de măreț este El și cât de puternic este Dumnezeul

nostru. Îmi pare rău, este Isaia 60 în loc de 62. Isaia 60. În regulă, acum citim aceasta, **Isaia 60 : 1 și 2.**

Ridică-te și strălucește, căci lumina a venit și gloria Domnului se ridică peste tine.

Căci, iată... întunericul va acoperi pământul și întunecime mare poporul: dar Domnul va răsări peste tine și gloria lui va fi văzută peste tine.

30 „Întunecime mare peste oameni.” Despre aceasta, desigur, aceasta este o profeție despre ziua în care trăim.

31 Acum să întoarcem la Psalmi. Cred că eu s-ar putea să fiu un pic încurcat unde mi-am notat scripturile jos aici, când scriindu-le în grabă seara trecută, am scris din acesta. **Psalmul 62 : 1 la 8.**

Cu adevărat sufletul meu așteaptă după Dumnezeu: de la el vine salvarea mea.

Numai el este stânca mea și salvarea mea; el este apărarea mea; eu nu voi fi clătinat tare.

Cât de mult veți plănui ticăloșie împotriva unui om? Voi veți fi uciși, toți dintre voi: ca un zid încovoiat---încovoiat va... fi și ca un gard surpat.

Ei se sfătuiesc să-l doboare din înălțimea lui: ei se desfată în minciuni; ei binecuvântează a lor... cu gura lor, dar blestemă înăuntru. Selah.

Așteaptă numai după Dumnezeu, suflete al meu căci așteptările mele sunt de la el.

Doar el este stânca mea și salvarea mea; el este apărarea mea; nu mă voi clătina.

În Dumnezeu este salvarea mea și gloria mea: stânca tăriei mele și refugiul meu este în Dumnezeu.

Încredeți-vă în el tot timpul, voi popoarelor; vărsați-vă inimile înaintea lui. Dumnezeu este un refugiu pentru noi. Selah.

32 Acum, dacă ați observat în citirea scripturii acolo în Psalmi, continuă să spună: „Dumnezeu este stânca Mea.” Știți voi ce reprezintă o *stâncă* în biblie? O stâncă în biblie aici, reprezintă „descoperirea lui Dumnezeu.”

Înțelegeți: Dumnezeu este descoperirea mea. El este, vedeți. Descoperirea Cuvântului este stâncă.

33 Pentru că, Petru într-o zi, când... Isus a pus întrebarea: „Cine spun oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”

34 Și unul din ei a spus: „Tu ești... Unii zic că Tu ești Moise sau Ilie, Ieremia sau unul din profeți.” Dar nu aceea era întrebarea.

„Cine spuneți voi că sunt Eu?”

35 El, Petru a vorbit aceste cuvinte bine cunoscute și a spus: „Tu ești Cristosul, Fiul viului Dumnezeu.”

36 El a spus: „Bindecuvântat ești tu, Simon, fiul lui Iona, căci carnea și sângele nu ți-au descoperit aceasta ție, ci Tatăl Meu care este în cer. Și pe această stâncă!” Vedeți?

37 Și David vorbind aici: „Dumnezeu este stâncă noastră.” Dumnezeu este stâncă noastră când Dumnezeu ne-a fost descoperit nouă. Acea devine o stâncă, vedeți. Dumnezeu este stâncă noastră.

38 Acum textul meu pentru această dimineață este un cuvânt ciudat: **Shalom**. Shalom în ebraică înseamnă „pace.” Și aceea este ceea ce spun eu bisericii în această dimineață: „Shalom!” Acea este pace.

39 În finlandeză asta se numește Jumalan rauha, care înseamnă „Pacea lui Dumnezeu” peste voi. Rauha. Dumnezeu, vedeți, pacea lui Dumnezeu, shalom.

40 Mesajul meu de anul nou este către biserica aleasă în Isus Cristos, pentru 1964. Nu---nu este special doar pentru grupurile de biserică; ci pentru cea Aleasă, Doamna, Doamna a---a bisericii, Mireasa lui Cristos, vedeți, aceea este căreia eu mă adresez.

41 Noi avem în față aici, în cele două subiecte ale noastre pe care le-am citit, două scripturi, mai degrabă, chiar un contrast, una față de cealaltă. În Isaia, spune: „Ridică-te și strălucește, căci gloria lui Dumnezeu a venit peste tine. Lumina este aici.” Și apoi chiar versetul următor, el spune: „Întunecime mare este peste acest popor.” Și atunci când noi suntem într-un amestec de Lumină și întuneric și astfel adresarea mea către biserică este „shalom, pace,” haideți să aflăm ce este cu toată asta, vedeți. Nouă ne stă în față acest an, cu amândouă: întuneric și Lumină. Noi suntem... lumea este într-unul din cele mai haotice timpuri de întuneric în care a stat vreodată și totuși în el stă din nou, cea mai binecuvântată Lumină care a strălucit vreodată. Și acolo este...

42 Diferența este întocmai cum a fost la început, când a fost întunecime mare peste pământ. Și Duhul lui Dumnezeu s-a mișcat peste fața apei și a

spus: „Să fie lumină.” Și Dumnezeu a separat lumina de întuneric. Și eu cred că noi acum trăim în acea oră din nou, când Dumnezeu separă Lumina de întuneric și el presează asta pe partea cealaltă a lumii ca Lumina să poată fi manifestată. Și noi suntem...

43 Apoi biserica, motivul că am spus „Shalom” către ei, este din cauză că este pacea lui Dumnezeu. Acea este ceea ce vreau eu să vă aduc în această dimineață, pentru noul an, neprivind înapoi ci privind înainte spre răsăritul unei noi zile. Până atunci, este ceva măreț care stă în fața noastră, care în anii *trecuți* au fost bucuria pe care noi am așteptat-o, presarea venirii măreței Lumini. Și acum noi putem vedea asta răsărind la orizont, este tărâmul orizontului care răsare între moarte și nemurire. Noi vedem asta răsărind între ceruri și pământ, de la un pământ legat de boală și o lume cu necazuri, într-o zi luminoasă, strălucitoare a unei Vieți nemuritoare și un trup nemuritor și un pământ nemuritor care nu va trece niciodată. Asta---asta este „Shalom”, către---către biserică. Acum, este timpul Luminii care vine pentru credincioși, dar o întunecime mare pentru oameni. Eu...

44 Ziua trecută, noi vorbeam, soția și eu și vorbeam despre---ora în care trăim. Acum, motivul că eu am ales acest loc, eu am simțit că doar aș putea sta jos și să vă vorbesc, vedeți. Vedeți? Este... pare a fi un timp peste oameni care este cel mai vrednic de milă la care aș putea eu să mă gândesc.

45 Eu constant am făcut cel mai bine să încerc, când am fost în dezacord cu omul *privitor* la termenii religioși, dar dacă n-am putut să-i iau mâna după aceea, nu contează cât de tăioasă ar putea fi discuția și *apoi* să dau mâna și să spun: „Aceasta este în lumina unei mai bune înțelegeri între noi” și încă să iubesc persoana (nu doar să spun asta de pe buze, ci din inima mea), atunci eu nu sunt---eu nu sunt potrivit deloc să merg acolo și să încerc să le vorbesc oamenilor. Pentru că vedeți, noi trebuie să facem asta, noi trebuie să iubim persoana. Vedeți? Și mergând în mijlocul oamenilor unde sunt toate felurile de clase și diferite culte, și clanuri, și religii și așa mai departe, și încercând să așez biblia jos și să spun: „Haideți---haideți să o discutăm asta nu din crezul tău sau din cartea ta de etică, ci din biblie.” Și atunci nu... Poate uneori omul devine foarte tăios, dar dacă eu am un singur gând că nu mi-a plăcut acea persoană, atunci---atunci eu știu un lucru, Duhul lui Cristos s-a îndepărtat de mine. Dacă eu---dacă eu pot simți că nu-mi place acea persoană, atunci este ceva greșit cu mine.

46 Pentru că Duhul lui Cristos, când ei la---la răstignirea Lui și propriul Său popor bătându-i cuiele și---și propria Sa creație pe care El a creat-o pune cuiele, pe care El le-a creat, înapoi în trupul Lui uman. Și totuși, cu o inimă plină de iubire, El a strigat: „Tată, iartă-i, ei nu știu ce fac” înțelegeți.

47 Și eu---eu am ajuns la acel punct. Eu cred că oamenii nu știu ce fac ei. S-a ajuns la timpul când ființa umană, a devenit așa de supusă la ce este rău încât este---este o ființă jalnică. Se pare că este---există o umbră de întuneric, chiar peste oameni care presează peste ei.

48 De exemplu, acesta este un lucru. Traversând națiunea în jur și vorbind și Domnul Dumnezeu identificând, adevărind Cuvântul Lui și arătând că aceea este exact și niciodată n-a lăsat să fie spus nimic decât ceea ce vine la împlinire exact ce a spus El, vorbind aceea drept în existență și așa mai departe așa cum El o face. Și oamenii stau și privesc la aceea și continuă în aceeași stare a lor. Vedeți?

49 Vedeți, nu ca să fiu în dezacord, dar ca surorile noastre, de multe ori când le vorbesc despre purtarea acelor haine și tăiatul părului și lucruri mici. Și bărbații, cum ei vor continua în crezurile lor și---și slujesc sub acele crezuri și lucruri. Și---și ei sunt oameni buni. Ei sunt oameni amabili. Dar totuși se pare că ei---ei---ei nu pot înțelege, pare că ei nu pot prinde asta. De ce? Eu merg în continuare în anul viitor și în loc să fie ceva mai bine, este mai rău. Asta---asta continuă mai departe. Iată o soră care odată avea un păr lung, frumos, ea și l-a tăiat. Iată un bărbat care odată părea ca și cum și-a luat poziția și a pornit pentru lucrul corect; el este drept înapoi în... ca un câine la voma lui și un---și un porc la mocirla lui. Vedeți, merge drept înapoi în acelea. Pare ca și cum este ceva care a lovit oamenii noștri, a lovit lumea, că ei nu par să aibă---înțelegerea, există ceva greșit.

50 Întocmai cum voi observați la bărbații de astăzi, nu mai găsiți acea autenticitate în bărbat. N-o găsiți la femei. Acum, eu nu vorbesc despre...Motivul că eu pun o bază la aceasta este să ajung la „Shalom”. Înțelegeți?

51 Dar observați femeile din ziua noastră, ele nu par să aibă acea înfățișare de doamnă pe care odată o aveau. Ele parcă doar---ele vor să, dar este ceva care nu le lasă să facă asta. Se pare ca și cum este o greutate. Că tu spui unei---unei doamne că ea n-ar trebui să facă un lucru așa-și-așa și doamna se uită la Aceea și crede Aceea, ea vrea să creadă Aceea, dar este ceva care o presează în cealaltă direcție. Vedeți? Sărmana ființă, mie---mie---mie îmi pare rău pentru ea. Ea este atât de prinsă într-o astfel de plasă a Hollywoodului și reclamele de la televiziune, radio, ziar pe

stradă în---în vitrinele magazinelor, cu rochii moderne și așa mai departe și felul în care alte femei o întâmpină. Și se pare să fie că este ceva de la care ele doar nu se pot da la o parte; oamenii noștri tineri, oamenii noștri în vârstă, ai noștri de vârstă mijlocie.

52 Pare a fi ceva printre oameni. Bărbații nu par a fi, să aibă acel caracter masculin pe care obișnuiau să-l aibă. Femeile nu au acel caracter de feminitate pe care obișnuiau să-l aibă. Ia un bărbat astăzi, bărbații nu par a fi voinici cum obișnuiau să fie. Sunt toți un fel de... Ei vor să poarte pantofi din piele de căprioară cu violet și---și vor să se poarte ca femeile. Acum aceea este adevărat. Asta pare a fi, mai mult sau mai puțin o perversiune. O femeie vrea să-și taie părul și să se comporte ca un--un bărbat. Și un bărbat vrea să se comporte ca o femeie. Vedeți? Și totuși, poți vorbi cu ei și ei sunt oameni buni să vorbești cu ei, oameni buni, prietenoși, oameni sociabili. Ce a cauzat aceasta? Este acea întunecime mare peste oameni, este ceva care---care i-a presat pe ei în asta.

53 Cum au fost iudeii în zilele în care Isus a venit pe pământ, Isaia a profetizat despre asta și a spus: „Va fi că ei vor avea ochi, dar nu vor vedea și urechi și nu vor putea auzi.” Și acela a fost motivul că Isus s-a rugat pentru iertarea lor, pentru că aceea trebuia să fie în acel fel ca să se împlinească scriptura.

54 Și asta s-a întors din nou la noi. Biblia a vorbit despre această zi în care trăim noi și a spus că aceste lucruri vor veni, „întunecime mare peste oameni.” Și noi vedem asta, că este ceva care doar pur și simplu, oamenii doresc, dar ei nu pot.

55 Nicodim a exprimat asta odată înaintea Domnului: „Rabi, noi știm că Tu ești un Învățător venit de la Dumnezeu, pentru că niciun om n-ar putea face lucrările pa care le faci Tu dacă Dumnezeu n-ar fi cu el.” Dar era acea întunecime sau orbire peste rasa iudeilor că Mesia ar putea veni să-și ia dintre neamuri o Mireasă. Ei trebuiau să-L respingă.

56 Și aceea este întunecimea mare care este peste biserici și lucruri astăzi, ca să omită să vadă Lumina care luminează. Vedeți? Vedeți, pare a fi o astfel de mare presiune. Luăm unii din evangheliștii remarcabili de astăzi, ei strigă constant pentru o trezire și lucrează chiar împotriva Ei; vedeți, ei nu înțeleg, fără înțelegere.

57 Și eu nu spun aceea din---motivul de a încerca să spun: „Acum, noi am văzut Aceasta și glorie lui Dumnezeu, ei---ei nu sunt în asta.” Eu nu încerc să---să spun ca în---să aduc oamenii să creadă: „Ei bine, frate

Branham, tu---tu ai singurul Adevăr care există în lume.” Nu, aceea este greșit. Vedeți?

58 Eu doar spun asta în Lumina orei în care noi umblăm și pentru beneficiul oamenilor care încearcă să caute această Lumină. Adevărat, Isus a spus: „Niciun om nu poate veni la Mine, decât dacă Tatăl Meu îl atrage.” Niciun om nu va vedea vreodată Asta. Acea Sămânță predestinată și doar aceea O va primi. Căci noi am venit la acel loc din nou. Biblia a spus că: „Voi sunteți lumina lumii.”

59 Profetul a spus: „Întunecime mare peste oameni”, peste oamenii lumii la acest timp. Și aceea este exact ceea ce avem noi, întunecime mare peste oameni.

60 Dumnezeu, în marea Lui milă, așa cum eu întotdeauna am predicat și am încercat să stau pentru *asta*, că El întotdeauna arată evenimentele Sale---Sale din cer, evenimentele Lui mărețe, importante se întâmplă în cer înainte ca ele să se întâmple pe pământ. El se reflectă pe Sine. Cu alte cuvinte, înainte ca Mesia să vină la un loc unde slujba Lui urma să înceapă, a venit înainte o---o Stea din cer care a călăuzit omul la---la locul unde era El, pe oamenii înțelepți. Așa cum ați auzit ultimul meu mesaj cum că Dumnezeu a avut de-a face cu---cu oamenii înțelepți și---și în ziua în care El---i-a întors în altă parte printr-un vis și El i-a spus lui Iosif printr-un vis cum să aibă grijă de lucrurile necesare Fiului Său. Pentru că el a avut un vis, era...

61 Un vis este ceva secundar, ceva către o parte pentru că oamenii pot avea vise care nu sunt corecte. Dar nu exista profet în țară în acea zi, vedeți, nu era niciun profet, de aceea Dumnezeu a trebuit să se folosească de ceea ce El se putea folosi. Și ne învață că---că Dumnezeu poate folosi orice resurse și tot ceea ce noi facem, dacă sunt consacrate Lui. Dar mai întâi ele trebuie să fie consacrate Lui. Lăsați ale voastre---meditațiile voastre, care cu adevărat reflectă visul vostru, vedeți, pentru că este subconștientul vostru. Dacă veți urmări un vis, veți vedea că este ceva la care voi v-ați gândit sau așa ceva. De obicei, vedeți. Și lăsați mintea voastră să fie la Dumnezeu, atunci, vedeți astfel, Ea reflectă ceva pentru El. Și orice sunteți, lăsați să Îl reflecte pe El.

62 Acum, în ceruri sus, ați observat...? Privesc la aceasta, Lumina din---din fotografie acolo din revista Life, pe care a pus-o fratele, care locuiește aici în această casă a pus-o pe peretele lui, acel triunghi de Lumină.

63 Mi s-a întâmplat doar să treacă prin mintea mea. Dacă cineva dintre voi aveți traducerea Lamsa a bibliei, dacă veți observa pe coperta ei, este ceva alcătuit din trei părți, o lumină din trei părți, o lumină cu trei colțuri ca o aureolă. Și când dr. Lamsa, un prieten, prietenul meu personal, traducea biblia, acela este simbolul vechi, evreiesc al lui Dumnezeu în adevăratul fel trinitarian cum El este: nu trei Dumnezei, ci trei manifestări ale aceluiași Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Lumina este un cerc complet de Lumină în forma unui triunghi, care înseamnă că Dumnezeu va locui în trei slujbe: calitatea de Tată, calitatea de Fiu și perioada de timp a Duhului Sfânt, toate același Dumnezeu.

64 Dar ați observat voi că înainte ca Cele Șapte Peciți să fie descoperite, înainte acea măreață Lumină misterioasă s-a arătat în ceruri aici deasupra Tucson-ului, la Flagstaff, unde eram noi? Fratele Fred, doi dintre bărbații care... cei doi bărbați au fost cu mine în acea dimineață. Când aceea s-a spus cu luni și luni înainte, că se va întâmpla. Fratele Fred Sothmann și fratele Gene Norman care stau aici în această dimineață, când... a fost acolo când a tunat și neștiind că aceste lucruri vor avea loc. Și El m-a trimis înapoi, a spus că timpul era la îndemână pentru aceste Șapte Peciți care țineau cele șapte taine ale întregii biblie, care erau sigilate în aceste Șapte Peciți. Și cum acești îngeri de-a lungul drumului, mesagerii epocilor bisericii au deschis o anumită parte din aceea. Dar în ceasul al șaptelea, al șaptelea mesager, toate acele taine se vor sfârși. Vedeți? Al șaptelea mesager pământesc, vedeți, acest înger despre care El vorbește era atunci pe pământ. Și *înger* înseamnă „mesager”. Și apoi, după aceea, el a văzut un alt Înger care cobora, nu îngerul pământesc care a dat mesajul aici, ci (altul) atotputernicul Înger a venit din cer cu un curcubeu peste El și a pus piciorul lui pe uscat și pe mare și a jurat prin Cel care trăiește pentru totdeauna și mereu, „Nu va mai fi timp.” Vedeți? Dar înainte ca El să rupă acele șapte peceti să le descopere, pe care El le-a arătat miraculos, El le-a arătat mai întâi în ceruri.

65 În acea zi ei au făcut fotografiile peste tot în sudul Statelor Unite și Mexicului. Acolo este aceea acum în revista Life, încă o taină pentru ei. Dar El o declară în ceruri înainte ca El s-o facă pe pământ. El întotdeauna face asta. El arată semnele Lui în ceruri mai întâi.

66 Și chiar în zodiac. Nu merg înapoi să învăț zodiacul, ci doar vă arăt că cerurile declară Aceea. În zodiac noi aflăm, în constelațiile stelelor, că El a proclamat întreaga biblie în constelația---zodiacului. Aflăm acolo că El începe, tocmai---tocmai prima figură din zodiac este Fecioara și ultima

figură din zodiac este Leo, Leul; arătând că Isus va veni pe pământ mai întâi printr-o fecioară, El va veni a doua oară ca Leul din seminția lui Iuda. Vedeți? El trece prin peștii încrucișați doar înainte de aceea. Epoca Cancerului, cea în care trăim acum. „Și toate cerurile Îl declară pe El,” a spus biblia.

67 Acum, cu câteva luni în urmă eu am predicat pentru o serie de adunări la tabernacol, despre Cele Șapte Epoci ale Bisericii. Poate voi toți le-ați auzit. Și când eu am terminat de desenat pe tablă Cele Șapte Epoci ale Bisericii, cum Lumina a venit înăuntru și cum a ieșit Lumina afară. Și eu cred că voi aveți aceea, poate aici pe undeva; dar ea este printre noi oricum, noi știm. Și lucru ciudat, în ultima zi când ultima Epocă a Bisericii a fost desenată, acest mărț Stâlp de Foc (care este în mijlocul nostru) a coborât în mijlocul a sute de oameni și s-a dus El Însuși înapoi în zidul din spate al tabernacolului. Și acolo, înaintea acestor sute, a desenat acele Epoci ale Bisericii, întunecând și iluminând, întocmai exact în felul în care eu le-am desenat pe tablă. În mod miraculos!

68 Acum, zilele trecute, noi am avut în evenimentul istoriei bisericii acum... În---biblie, luna reprezintă „biserica” și *soarele* reprezintă pe „Cristos”. Căci noi aflăm aceea în Apocalipsa, capitolul al 12-lea, femeia care era „biserica.” Ea a fost aflată cu luna sub picioarele ei și soarele la capul ei, douăsprezece stele în coroana ei. Care---vechea lege Iudaică Ortodoxă era sub picioarele ei, ea a traversat aceea în lumina soarelui. Douăsprezece stele sunt „doisprezece apostoli” care ne-au adus mesajul nouă, acum, sub Duhul Sfânt, acum noi aflăm că luna din ceruri este să reflecte lumina soarelui, în absența soarelui. Ea ne dă nouă---ea ne dă nouă lumină să umblăm. Dar ea este totuși...Nu contează cât de mult ea reflectă, ea totuși nu este lumina perfectă, pentru că ea reflectă. Și soarele strălucește peste lună și luna reflectă lumina lui în absența soarelui. Dar când soarele răsare, atunci nu mai este nevoie de lună.

69 Și astăzi, biserica reflectă Lumina în absența Fiului lui Dumnezeu. Biserica este o reflecție a luminii. Pentru că El a spus: „Încă puțin timp și lumea nu Mă va mai vedea. Totuși voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi până la sfârșitul timpului. Lucrările pe care le fac Eu,” Luminile pe care El le-a manifestat. Și nu există nicio Lumină decât prin Cuvântul lui Dumnezeu. Acolo a fost...

70 Acel soare este Cuvântul lui Dumnezeu. La început, Dumnezeu a spus: „Să fie lumină.” Și când Cuvântul manifestat al lui Dumnezeu, când Cuvântul lui Dumnezeu s-a manifestat, acolo a fost lumină. Mai întâi,

Dumnezeu a vorbit-o. Cum era dacă nu s-ar fi manifestat? Atunci ea nu era încă lumină. Dar când El a vorbit-o și apoi ea a fost manifestată, adevărată, Cuvântul lui a fost adevărat, lumina a venit în existență.

71 Și aceea este singura cale în care ea poate fi făcută acum, este când Cuvântul este adevărat, Cuvântul scris al lui Dumnezeu adevărat, atunci el arată Lumină. Este, o porțiune luminată sau repartizată pentru fiecare epocă. Noi aflăm asta în Epocile Bisericii, noi aflăm asta în epocile bisericii vechiului---vechiului testament. De fiecare dată când venea un timp pentru o---o anumită manifestare a călătoriei, era un profet care a venit pe pământ. Și Cuvântul venea la profet și el a făcut acel Cuvânt viu. Și când acel Cuvânt a fost identificat, el L-a reflectat pe Dumnezeu. Și acolo era---epoca, acolo era Lumina. Și aceea este calea cum vine Lumina astăzi.

72 Acum, eu nu am nimic împotriva vreunei denominațiuni, împotriva oamenilor. Ci eu am tot ca să pot gândi împotriva sistemelor pentru că ele sunt greșite. Și primul sistem care s-a ridicat vreodată, a fost---sistemul roman al bisericii romano-catolice. Aceea a fost prima organizație care s-a organizat vreodată, a fost biserica romano-catolică, la Niceea, Roma. Cam cu trei sute și douăzeci și cinci de ani după moartea lui Cristos, 325, a apărut organizația bisericii romano-catolice care a pus oamenii laolaltă și scotea orice altceva care era contrar. Acolo este unde ei au primit învățăturile lor ciudate și au început într-un sistem departe de Cuvânt. Și acum, acea biserică, de la acel timp a reflectat întunecimea, pentru că la acel timp noi trecem prin ceea ce numim „Epocile Întunecoase”, cam o mie de ani. Este cunoscut de toți istoricii și învățații bibliei și așa mai departe ca „Epocile Întunecoase”, este când biserica romană a controlat totul.

73 Și această biserică romană este „mama curvelor”, biblia a spus, în Apocalipsa 17, „ea era o prostituată și mama curvelor.” Acum, aceea este o trăire imorală, necurată a unei femei. Ambele sunt aceleași lucruri, amândouă la fel. Astfel dacă---dacă este o curvă, ea ar trebui să fie o femeie. Astfel de aceea, observați, nu este „curvă”, ci „curve.” Vedeți? Ea este „ea,” singular, „prostituată.” Apoi bisericile sunt numite „curve,” fiicele prostituatei romane. Ea este mama tuturor, mama organizației.

74 Și nu este un lucru ciudat că în această zi în care am venit prin toate aceste lucruri și Mesajul a traversat pământul împotriva organizației, El a tunat de la dreapta la stânga în această oră care a fost spusă din 1933 când Duhul Sfânt mi-a dat acele viziuni și mi-a arătat timpul sfârșitului, șapte lucruri despre care am vorbit și cinci dintre ele deja s-au întâmplat, perfect, drept înainte; ca Germania și---și Italia și toate războaiele și lucrurile

naționale (rar mi se vorbește despre acele lucruri). Dar ele s-au întâmplat întocmai exact în felul în care El a spus că se vor întâmpla. Cum Mussolini va merge în Etiopia și Etiopia va cădea la picioarele lui și apoi cum el va veni la rușine și va fi scuipat de propriul său popor; în rușine, atârnat cu susul în jos cu acea prostituată cu care trăia... pe stradă. Cum că americanii vor merge la război cu Germania și ei vor lua o înfrângere îngrozitoare într-un loc numit, o linie mare fortificată cu beton acolo înăuntru, cred că s-a numit Linia Siegfried. Și a fost una numită Maginot, cred că a fost franceză. A fost aceea corect? Și linia Siegfried era linia germană. Și Domnul m-a lăsat să văd aceea cu unsprezece ani mai înainte ca ea să fie construită. Și ei n-au recunoscut că ar avea o înfrângere la ea, americanii n-au recunoscut, până când ei aproape au scufundat armata întregă. Când ei s-au dus acolo, nemții aveau tunurile lor chiar fixate drept asupra acelei flote și au lăsat-o să ajungă chiar acolo și aproape au scufundat-o. Și eu am văzut asta cu unsprezece ani înainte ca linia să fi fost cândva---cândva o fundație turnată pentru ea sau ceva de felul acesta, linia Siegfried. Și toate aceste lucruri, ca mașinile și automobilele și---și cum totul a venit chiar exact ce a spus El, până când o femeie conducea această națiune, care, probabil, este biserica. Și apoi sfârșitul va veni.

75 Acum, noi aflăm aceea în toate aceste lucruri și cum eu am tunat împotriva organizației, nu este un lucru ciudat că papa de la Roma va pleca de la Roma pentru prima lui dată să meargă înapoi la Ierusalim? Și făcând aceasta... Ierusalimul este cunoscut ca cea mai veche biserică din toată lumea.

76 Când Melhisedec l-a întâmpinat pe Avraam de la măcelul împăraților, El era Regele Ierusalimului, un Preot, care era Cristos, era Dumnezeu; nimeni altcineva nu putea fi Melhisedec, ci Cristos însuși, Dumnezeu Însuși, mai degrabă, vedeți, Dumnezeu Însuși, pentru că El era fără tată și fără mamă. Vedeți? Isus a avut deopotrivă și tată și mamă, vedeți. Astfel acest Bărbat era fără tată, fără mamă, fără început de zile sau sfârșit de viață. Și oricine este El, El încă trăiește. Și El era Regele la acel timp al Salemului, care este interpretată, „Regele Păcii, Shalom.” Regele Ierusalimului, care l-a întâmpinat pe Avraam și i-a dat vin și pâine, comuniunea, după bătălie. Un model foarte frumos acolo în capitolul al 7-lea din Evrei, noi îl aflăm. Acum, i-a dat pâine și vin după ce bătălia s-a terminat. Și El...

77 Acela este primul lucru pe care-l vom lua după ce intrăm în Noua Împărăție, vom mânca aceea din nou cu El în Împărăția Tatălui, pâinea și

vinul „Eu nu voi bea din rodul viței, nici nu vom mai mânca pâine, până când nu voi mânca cu voi, din nou, în Împărăția Tatălui în acea zi.”

78 Acum, acum când noi aflăm că după ce Regele Shalom a fost în...a ieșit din cetate, apoi crezul a preluat-o, mai târziu. Și constant a fost crezul, dar el reprezintă vechea biserică. Și noi am fost învățați în Noul Testament, nu eșuați în a înțelege aceasta, că în Noul Testament, noi nu suntem din această cetate a Ierusalimului, pe pământ, ci noi suntem din Noul Ierusalim, de sus. Astfel aceasta trebuie să fie luna, Ierusalimul, și nu Noul Ierusalim de sus. Astfel luna reprezintă biserica, pământească.

79 Și nu este ciudat că tocmai înainte ca papa să-și facă călătoria la Ierusalim, că luna în ceruri a făcut o eclipsă totală, chiar cu câteva zile înainte ca el să facă asta, călătoria lui? El vine aici de asemenea, voi știți, vedeți. Acum aceea n-a fost știută niciodată, înțelegeți. Dar ce arată asta? Că acesta, el face aceasta să câștige părtășie așa cum el s-a întâlnit în ziua după ce a venit în Ierusalim, el a întâlnit ierarhia Greacă Ortodoxă. Și ce reflectă aceea? Părtășie, ei vor ca protestanții și catolicismul să se unească împreună, ceea ce ei fac și o vor face în întregime. Și Dumnezeu a reflectat aceasta pentru noi, în lună, cu o eclipsă totală. Prin mila și harul Lui...

80 Ați văzut careva ziarul unde ei au făcut fotografia lunii? Eu îl am aici, dacă aceea nu este o imagine perfectă, lăsând epoca a șaptea care nu este încă în felul în care eu am desenat-o prin Duhul Sfânt, epocile bisericii. Sunt șase din ele, a șaptea nu este încă terminată. Șase poziții ale lunii, cum este în strălucirea ei în prima epocă a bisericii; întuneric în a doua, treia, patra, cincea și a șasea; întocmai în felul în care Duhul Sfânt m-a lăsat să le desenez pe tablă și apoi le-a identificat El Însuși pe peretele tabernacolului, acum doi ani. Luna se identifică pe ea însăși și știința ia din nou fotografia Epocilor Bisericii, întocmai cum ei au fotografiat acea Lumină de acolo și au pus-o în revista Life, a deschiderii Pecetilor, a descoperirii în epoca Îngerului al șaptelea. În zilele slujbei lui, al șaptelea mesager, tainele lui Dumnezeu, toate tainele care au fost de-a lungul epocilor ar trebui să fie descoperite, manifestate, ar trebui să fie la acel timp. Și El a făcut asta! Cuvintele Lui nu eșuează! Nu este acela un lucru misterios? Dumnezeu desenând în ceruri același lucru pe care ei îl țin, același Dumnezeu m-a lăsat să desenez pe tablă și apoi de către El Însuși. Aceea este de trei ori că El a identificat perfect asta și tocmai înainte ca papa să meargă la Ierusalim.

81 Aceea era biserica, luna este biserica, reprezintă biserica. Și înaintea bisericii, umbra lumii s-a suprapus asupra lunii. Și umbra ismului

lumesc, umbra a ceea ce-i lumesc, biserica lumească, a străbătut să stingă întreaga Lumină a bibliei. Lumea a intrat în Lumina reflectată. Înțelegeți voi? Lumea s-a interpus în lumina lunii și a orbit soarele. Și reflecția lunii care trebuia să dea lumină pământului, a fost stinsă. Și El a venit înăuntru și a desenat fotografiile chiar exact cum a făcut-o El, prin inspirație, înainte ca aceea să se întâmple.

82 Acum, aceea, eu cred, soră Simpson, a fost ziarul din Tucson. Eu nu știu dacă sora Simpson știe...Ea nu înțelegea asta atunci. Ea a spus: „Am decupat niște fotografii pentru tine și niște însemnări din ziar,” ea mi le-a înmănat.

83 Și eu am gândit, îi ceva ciudat. Am intrat acolo și le-am luat și m-am uitat la ele, am spus: „Iată, întocmai exact, vedeți, tocmai ceea ce căutam.” Și acolo era în ziar.

84 Sora Simpson v-ar putea spune în ce ziar a fost, dacă vreți să aveți o copie. (*Sora Simpson spune: „Este din 28 decembrie.”*) Și---și ce spui? (*Este ediția de seară din 28 decembrie.*)

85 Vedeți, înainte ca el să meargă la Ierusalim să blocheze Lumina ei sau ce acces avea ea. Ce timp, poziție și drepturi are Ea să strălucească, acum, asta se stinge de tot pentru ultima epocă, a șaptea epocă a bisericii, unde ea merge în întunecime. Ce lucru măreț ne spune Domnul! În totul, El niciodată n-a eșuat, ceea ce a declarat Dumnezeu în cer și a spus, privitor la asta și aici l-a identificat și l-a adevărit, că este absolut Adevărul.

86 Întunecime, această epocă a bisericii Laodiceea. Acum când Isus care este Cuvântul, în epoca bisericii Laodiceea era în afara bisericii, bătând la ușă, încercând să intre. Întunecime, întunecime mare peste oameni. Avea dreptate biblia?

87 Perfecțiunea scripturii, glorie Numelui Său măreț. Vizita papei a fost un semn măreț pentru biserici întunecând manifestarea ei... Lumina manifestată a lumii a fost biblia. Isus a spus că El era Lumina lumii. Biblia a spus că El este Cuvântul. Și Scriptura manifestată sau adevărită, este Lumina. Acum vouă nu vi se va permite să faceți asta atunci când aceasta ia o prindere strânsă. Și noi vedem asta preambrită, spusă prin inspirație înainte ca să se întâmple; preambrită de lună și arată că asta se întâmplă și iat-o aici, luând loc.

88 Ora este peste noi, întunecime, întunecime mare. Întunecime mare peste oameni acum, aceea-i ce este. Ce înseamnă toate astea? Unde stăm noi? În ce oră suntem? Cât de aproape suntem noi de Venire? Ei bine, voi ziceți: „Acolo ei toți au o trezire.”

89 „Nu te teme, turmă mică, este Voia buna a Tatălui să-ți dea Împărăția.”

90 Ce înseamnă asta? Dumnezeu a început să separe Lumina de întuneric, vedeți, presând-o din spate, cum a făcut El la început, să arate zorii unei noi zile. Epocile bisericii se sting. (*fratele Branham își drege vocea.*) Epocile bisericii se sting. Dumnezeu presează întunericul într-un loc, trebuie să facă asta, să stingă organizațiile bisericii, să se vestejească lumea. Lumea acoperă lucrul și *characterul* lumesc a preluat întregul lucru. Atunci nu are Dumnezeu dreptate? Prin lucruri lumești și haine lumești și comportări lumești și trai lumesc, asta este lumea!

91 Voi nu sunteți din lume, copilașilor. Voi sunteți din cer. Aceasta nu este Casa voastră.

92 De ce ar trebui eu să privesc, pentru noi oamenii în vârstă, să încerc să privesc înapoi și să întineresc iarăși? Noi nu putem face asta. Ci noi privim înainte, nu privim înapoi. Privind aici, ce a fost și noi vrem să știm ce va fi. Și noi așteptăm acea oră, presând spre ea.

93 Atât de mulți oameni buni, sinceri astăzi, sunt prinși în acele crezuri, aceste biserici și organizații, „având o formă de evlavie, dar negând Puterea din ea,” așa cum, 2 Timotei, al-3-lea capitol spune.

94 Întunecime mare, orbirea lui Israel a fost pentru a lumina neamurile. Acum, orbirea neamurilor este pentru a lumina Israelul. Este întocmai ca ziua și noaptea; o parte are întuneric, pe cealaltă parte are lumină și apoi lumina vine pe cealaltă parte. Astfel luna parcurge calea pe care ea a făcut-o și reflecția întunericului lumii blochează lumina sa, este o reflecție pentru noi că epoca bisericii neamurilor este terminată. Biserica se pregătește, s-a pregătit pentru un timp, este timpul pentru Răpire. Pentru că întunericul cade peste neamuri și zorile se vor ivi curând peste iudei. Soarele a călătorit de la est la vest și noi suntem pe Coasta de Vest. Lumina poate face un singur lucru, să meargă înapoi în est, pe partea cealaltă. Voi înțelegeți, nu-i așa? Lumina poate numai să meargă înapoi în est din nou, de unde a început, Israel. Dumnezeu i-a orbit pentru un timp dar întunericul presează peste lumea neamurilor care a acoperit întregul lucru. Neamurile vor călca în picioare Ierusalimul până când timpul neamurilor este terminat. Isus a spus astfel. Și acum, s-a terminat, întunecime mare peste oamenii! Dumnezeu a reflectat asta în ceruri, așa cum El a arătat asta pe pământ înainte ca totul să se întâmple. Noi suntem în ea.

95 Oameni buni sunt prinși în acest lucru, oameni buni, oameni sinceri. Ca Maria și Iosif, ei erau foarte sinceri, vedeți, crezând că El era cu ei, când

El nu era. Maria și Iosif, știți, când erau la sărbătoare, Isus, la vârsta de doisprezece ani, ei s-au gândit, au presupus, că El era cu ei, dar El nu era. Oameni buni azi gândesc același lucru, ei, acești oameni care sunt organizați în acest consiliu al bisericilor, acești oameni în aceste organizații, ei---ei cred că fac un lucru bun. Ei presupun că El este cu ei, când ei nu sunt *cu El*, vedeți, mulți oameni cred că El este cu ei când își strâng mâinile cu predicatorul și își pun numele în registru, dar El nu este. Mulți oameni cred, când ei sunt stropiți, confirmați, botezați în Numele de „Tată, Fiu, Duh Sfânt,” se gândesc că El este cu ei. Sunt oameni buni. Maria și Iosif erau oameni buni, dar realitatea era, că El nu era acolo! Nu presupuneți nimic.

⁹⁶ Ce este Lumina? Cuvântul vorbit, adevărat al lui Dumnezeu! În afară de acesta, nu este Lumină. Vedeți? Nu poți lumina pământul cu lanterne. Este nevoie de Cuvântul lui Dumnezeu care este manifestat, Fiul.

⁹⁷ Ei erau oameni buni. Observați exactitatea Cuvântului Său, cât de perfect este El. Ați observat ce a spus Maria? Acum, pentru voi, oameni scumpi catolici, eu nu am nimic împotriva voastră. Nu am nimic împotriva voastră. Este sistemul în care sunteți. Și voi protestanților, același lucru. Sunt sistemele!

⁹⁸ „Maria, mama lui Dumnezeu?” Aflați, propriul ei fiu, un Băiat de doisprezece ani, a trebuit s-o pună în ordine. N-a fost nici o dată în Biblie unde Isus a numit-o vreodată pe Maria „mama” Lui. Ea nu era mama Lui. Cum putea fi ea o mamă a lui Dumnezeu? Ea a fost doar un pânțec pe care El l-a folosit ca să vină pe pământ, să fie manifestat pe pământ, prin pânțec. Nu există nimic pentru ea deloc, nici o singură scriptură cândva să fi spus „mamă.”

⁹⁹ Observați cum Maria era așa de greșită, dar Cuvântul Lui este atât de perfect. Ea i-a spus Lui când... Ea L-a găsit în templu, la doisprezece ani, discutând cu teologii. El i-a uimit, ca un Băiat la doisprezece ani; nici măcar la școală sau dacă este așa, noi nu avem nicio consemnare. Un băiat de doisprezece ani îi pune în încurcătură pe---pe înțelepții templului cu înțelepciunea Lui. Ea a zis: „Tatăl Tău și cu mine Te-am căutat cu lacrimi.” „Tatăl Tău!” Mama, ea însăși, presupunând a spus: „Tatăl Tău Iosif și eu Te-am căutat cu lacrimi.”

¹⁰⁰ Ce i-a spus El? „Nu știți că trebuia să fiu în afacerea Tatălui Meu?” Dacă El era în afacerea lui Iosif, El trebuia să fie unul care face case sau într-un atelier de tâmplărie.” Dar El nu era Fiul lui Iosif. „Eu sunt în afacerea Tatălui Meu,” corectând aceste denominațiuni și crezuri, și lucruri de care eu aud. Vedeți? „Eu sunt în lucrarea Tatălui Meu.” El nu a recunoscut

niciodată că Iosif era Tatăl Lui. Dar Maria a făcut-o, dar El s-a întors în jur și a corectat-o.

Ea a spus: „Tatăl Tău și eu Te-am căutat.”

101 El a spus: „Eu sunt în afacerea Tatălui Meu,” arătând că Iosif nu era Tatăl Său. Cuvintele Lui sunt perfecte, vedeți.

102 Dar Maria și ei, doar presupunând aceea. Ei bine, vedeți ce era asta, ea a ajuns entuziasmată. Ea---ea a ajuns... Ea a vrut să arate înaintea acelor preoți și oameni că---că---că ea nu era acel fel de femeie. Și ea, făcând aceea, ea cu desăvârșire a dărâmat fundația de sub mărturia ei, după ce ea a mărturisit că un Înger a venit la ea, „Și a spus, `Tu vei zămisi și vei fi însărcinată cu un Fiu, necunoscând bărbat, un Fiu născut din fecioară.’” Și aici înaintea înaltului Sanhedrin, ea a zis: „Iosif, tatăl Tău, aici și eu Te-am căutat.”

Și acel Băiat de doisprezece ani a spus: „Eu sunt în afacerea Tatălui Meu.” El a muștrat-o: „Acela nu este Tatăl Meu!”

104 Vedeți biserica de astăzi, entuziasmată pentru consilii și lucruri ale lumii, acum ea s-a stins. Dumnezeu o muștră!

105 Niciodată n-a numit-o Isus cândva „mamă”. Într-o zi, ea a venit să-L viziteze la adunările Lui, într-o casă, cam ca aceasta. Cineva a venit, a spus: „Afară acolo, mama Ta și frații Tăi te așteaptă.”

106 El a spus: „Cine este mama Mea și frații Mei? Cine sunt ei? A privit în jur peste ucenicii Lui și a spus: „Cei ce fac voia Tatălui Meu sunt mama Mea, fratele Meu, sora Mea și așa mai departe. Aceia sunt.”

107 Și la cruce, când El era pe moarte, El i-a spus lui Ioan, tânărul ucenic, a spus: „Iată mama ta. Femeie, iată fiul tău. Fiule, iată mama ta.” Vedeți, niciodată n-a pretins, El Însuși. Nu era Fiul ei. El era Fiul lui Dumnezeu. Ea a fost doar un pântec.

108 Aceasta este o casă în dimineața aceasta, dar nu este biserica. Biserica este în voi, Cristos. Duhul muritorilor care stau aici, se întâlnesc împreună în locurile cerești. Este Cristos, nu casa. Casa este în regulă, servește scopului ei, dar este numai folosită pentru loc de adunare. Maria a fost numai un pântec pe care El l-a folosit să vină pe pământ, să fie identificat El Însuși în mijlocul oamenilor. Nu „mama lui Dumnezeu,” nu era așa cum această casă nu este biserica lui Dumnezeu. Ea este doar folosită pentru aceea.

109 Da, mulți prieteni cred acum, oameni buni, oameni buni ca Maria și Iosif, cred că---că El este cu ei făcând aceasta. Dar cum au fost ei atunci, așa sunt ei acum: greșiți. Ei se gândeau că ei erau cu El, dar ei nu erau.

Deoarece când ei au fost botezați, oamenii puteau să se gândească: „O, eu---eu L-am primit pe El când L-am acceptat și am fost botezat.” Aceea nu este. Până când un Cuvânt vorbit se reflectă pe sine!

110 Dar, Aleșii---cum este cu Lumina acum? Am vorbit atât de mult despre întuneric și mi-am luat jumătate din timp, unsprezece treizeci. Acum să întoarcem asta înapoi în jur; întunecime mare este peste oameni, acum cum este cu Lumina? El a spus că întunecime mare va fi peste oameni, dar acolo va fi Lumină: „Ridică-te și strălucește căci Lumina a venit.” Cum poate fi acolo întuneric și Lumină, ele trebuie să fie separate. Și numai un singur lucru le separă, Cuvântul manifestat separă, El îl presează în partea cealaltă a... Iată întunericul pe pământ, dar când Cuvântul manifestat al lui Dumnezeu, soarele, care a fost vorbit în existență prin Cuvânt, se arată el însuși, întunericul pleacă de cealaltă parte. Și aceea este ce se întâmplă acum, întunericul separându-se de Lumină. Acum, pentru biserica aleasă din această oră întunecată... Care... noi am putea sta ore asupra acesteia, dar eu cred că am spus destul încât voi să înțelegeți ceea---ceea ce vrea să spună scriptura, când eu am spus: „Întunecime peste acest popor.”

111 Acum, eu spun bisericii: „Shalom. Pacea lui Dumnezeu.” Pace! Fiecare evreu adevărat, când se întâlnește unul cu altul spune: „Shalom.” Cu alte cuvinte: „Bună dimineața! Dumnezeu să fie cu tine! Pacea lui Dumnezeu să meargă cu tine.” Asta este o „Bună dimineață! Ce mai faci?” Se zărește de ziuă, biserică. Este întunecime peste oameni, dar este „Bună dimineața” pentru biserică. Cristos apare în mijlocul nostru. „Shalom. Pace.” Aleluia! „Shalom.”

112 Când vedem întunericul stabilindu-se, întunericul chiar dinaintea zilei, noi știm că steaua dimineții stă sus, departe să prezinte venirea soarelui. Asta este, aceea este când steaua dimineții strălucește. Ea---ea---ea este trecerea între *cele două*. Este întotdeauna cel mai întuneric doar câteva minute înaintea zilei, stingerea sosește, luna nu reușește să strălucească. Cel mai întunecos este înainte de zi din cauză că lumina presează întunericul. Dar steaua dimineții vine și spune: „Bună dimineața. Shalom.”

113 Acela este El printre noi, Cuvântul Lui fiind identificat. Shalom. Măreața zi este pregătită să apară, când dimineața răsare Eternă, luminoasă și senină, când cei aleși ai Lui se vor aduna împreună la casa lor dincolo de cer. Când catalogul este chemat acolo sus, eu voi fi acolo. Numele noastre sunt în Cartea Lui, noi vom fi acolo. „Shalom. Bună dimineața. Pacea să fie peste voi.”

114 Întunericul se separă de Lumină. Dumnezeu provoacă asta, Lumina face asta. Vedeți, Lumina presează într-un asemenea fel până când întunericul trebuie să se strângă laolaltă. Ei au avut o șansă să accepte Asta și ei n-au făcut-o, așa că el se condensează. Și fac aceea prin a pune biserica împreună și Consiliul Bisericilor și unindu-l cu întunericul păgânesc. Când, ei sunt ferm în dezacord unul cu celălalt, dar totuși a trebuit să meargă împreună să facă noaptea să vină peste oameni.

115 Isaia 60:1 spune: „Ridică-te și strălucește, căci Lumina a venit la tine.”

116 Ridică-te și strălucește, Lumina a sosit. Cuvântul, Lumina este adevărată din nou. Lumina a adevărat iarăși Cuvântul Lui Dumnezeu astfel ca voi să-L puteți vedea pe Dumnezeu manifestat în promisiunea Lui, a Luminei zilei sau Cuvântul dat pentru această epocă, vedeți, aceste promisiuni care au fost făcute pentru această zi, aceste promisiuni care au fost spuse de profeți și de către Isus Însuși. În această zi! „Dumnezeu, în vremuri diferite...” Evrei 1, „Dumnezeu, în diferite timpuri, în diferite feluri a vorbit părinților lor prin profeți, dar în această zi din urmă prin Fiul Lui, Isus Cristos.” Înțelegeți?

117 Acea măreață Lumină care era deasupra în pustie, pentru care Moise a părăsit Egiptul, socotind ocară pentru Cristos comori mai mărețe decât cele ale Egiptului.

118 Aceeași care l-a întâlnit pe Saul pe drumul Damascului. O Lumină măreață atârna în fața Lui, aceeași Lumină, același Stâlp de Foc. Saul, fiind un evreu, nu s-ar fi închinat niciodată unui duh sau ceva să-L numească „Doamne,” în poziția în care era el.

El a zis: „Doamne, cine ești Tu?”

119 El a zis: „Eu sunt Isus.” (Isus a spus: „Eu vin de la Dumnezeu și merg la Dumnezeu.)

120 Aceeași Lumină a venit. Pentru ce? Să manifeste, să---să facă oamenilor cunoscute promisiunile pe care El le-a făcut pentru această zi, Lumina manifestată a zilei. Întunecimea s-a închis.

121 Când El a venit, El a fost Lumina zilei. Trebuia să vină un Mesia. Și el a venit întocmai exact cum Dumnezeu a spus că El va veni. Și când El a venit, ce era El? Lumina zilei. Și Ea a presat întunericul împotriva Lui! Este aceea adevărat? El a trebuit să-Și dea viața ca Lumina să continue, să poată străluci. El era Lumina zilei. Dar de ce, de ce era El lumina zilei? El era Cuvântul adevărat care a fost vorbit, făcut manifest. Nu mai mult decât...

122 Dumnezeu a spus peste această lume întunecată, sumbră, mohorâtă, întunecată care stătea acolo fără lumină, el a spus: „Să fie lumină!” Și nu a fost lumină până când acel Cuvânt a fost manifestat, atunci a fost lumină.

123 El a spus: „Va veni un Salvator, Mesia.” Aceea încă nu era manifestată până când El a venit să manifeste acea promisiune. Și când El a adevărit acea promisiune, El a spus: „Cercetați scripturile, căci în ele voi găndiți că aveți Viața Eternă și ele sunt cele care mărturisesc despre Mine.”

124 Ei au spus: „Noi nu știm de unde vii Tu, noi suntem ucenicii lui Moise.”

125 El a spus: „Dacă erați ucenicii lui Moise, M-ați cunoaște, căci Moise a scris despre Mine.” Vedeți? El era manifestarea. El era adevărarea Cuvântului lui Dumnezeu vorbit prin Moise.

126 Și în ziua de astăzi în care noi trăim, Dumnezeu a venit pe scenă ca să adevărească și să dovedească promisiunile Lui. Așa că asta este Lumina orei, astfel ca noi să ne putem ridica și să strălucim. Lumina strălucește peste noi din nou astăzi, Cuvântul fiind făcut manifestat, este Lumina.

127 Întocmai cum lumina strălucește acolo afară, lumina soarelui, în această dimineață. Acela este Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu, nu există nimic altceva să poată da lumină în felul acela. Nu este nimic să poată face asta. Orice lumină artificială arde un pic înăuntru, și becurile și orice altceva. Dar aceea nu eșuează niciodată căci este Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu făcut manifestat.

128 Micile crezuri denominaționale vor arde un bec, vor exploda un bec, vor arde o siguranță fuzibilă și orice altceva. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va da greș niciodată”. El trebuie să fie El Însuși, întotdeauna, Cuvântul.

129 Mi-e teamă că voi depăși aici timpul un pic. Sau, sau este în regulă să merg mai departe și să termin mesajul acesta, nu-i așa? În regulă.

130 Ridică-te și strălucește căci Lumina a venit la tine. Cuvântul, Lumina, este adevărită.

131 Singura cale, așa cum Dumnezeu a fost, Isus Cristos a fost manifestarea Cuvântului vorbit al lui Dumnezeu, Lumina orei.

132 Ioan Botezătorul a fost Lumina orei. El a fost Lumina înainte ca Isus să fie Lumina. Profetul Isaia a spus: „Un glas al celui ce strigă în pustie, pregătiți calea Domnului și faceți dreaptă cărarea Lui.” Acela era Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. El stătea acolo, nu venise încă la viață. Maleahi,

ultimul profet, cu patru sute de ani înainte ca să aibă loc: „Iată, Eu trimit pe mesagerul Meu înaintea mea să pregătească calea Domnului.” Aici vine unul din pustie, fără denotațiune, fără crez, fără identificare. Dar Lumina lui l-a identificat. Cuvântul l-a identificat.

Ei au spus: „Ești tu Mesia?”

133 El a spus: „Nu sunt! Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: `Pregătiți calea Domnului!`”

134 Isus a spus: „Voi ați umblat în Lumina lui.” El a fost o Lumină strălucitoare și luminoasă pentru un timp. De ce? Până când calea a fost pregătită atunci Lumina lui s-a stins.

135 Voi nu puteți umbla în *acea* lumină, voi bapțiștilor.

Aceasta este Lumina orei! Lumina a venit. Ridică-te și strălucește. Cuvântul, Lumina. Cuvântul, Cuvântul manifestat al lui Dumnezeu (identificat) este o Lumină.

136 Acum, cum este cu noul an care ne stă în față? Noi am putea avea mai multe de spus despre această perioadă de la întuneric la Lumină, prezentând Lumina care vine între, dar acum vrem să mergem drept spre noul an. În regulă.

137 Noul an, noul an, cum este cu el? Aduce speranțe noi. Suntem cu un an mai aproape. Suntem cu o zi mai aproape decât am fost ieri. Suntem cu o oră mai aproape decât am fost când am început, cincisprezece, cincisprezece minute până la unsprezece, este doisprezece fără cincisprezece acum. Suntem cu o oră mai aproape! Noi nu privim înapoi, noi privim înainte. Înțelegeți? O! Da, domnule. Anul nou nu înseamnă să întoarcem o pagină nouă. O---o. Nu.

138 Un bărbat într-o dimineață; eu am auzit asta. Un om s-a sculat devreme și s-a dus și a luat ziarul, a venit înapoi și a stat jos, și-a pus picioarele pe divan, și-a pus ochelarii, a început să citească ziarul. Soția lui, afară, luând micul dejun, a spus: „Ceva nou, John?”

139 A spus: „Nu. Aceleași lucruri vechi, doar oameni noi.” Da. Așa este. Crime, viol și de toate, altceva le-a făcut, vedeți, adevărat.

140 Nu să întorci o pagină nouă. Acea este să te întorci la Cuvânt, să vezi ce-a promis Cuvântul pentru astăzi, să vezi ce trebuie să fie Lumina zilei. Ceea ce s-ar cuveni să facem în acest an, nu este să mergem înapoi la crezuri și lucruri, să mergem înapoi la vechile noastre denotațiuni, nu să mergem înapoi la vechile denotațiuni; ci să ne întoarcem la Cuvânt, să vedem ce fel de Lumină trebuie să strălucească astăzi. O, biserică, întoarce-te la Cuvânt, du-te înapoi la Cuvânt, apăsați întrerupătorul corect,

Încetați să mai loviți în jurul luminilor electrice, vedeți, artificiale, făcute de om. Întoarceți-vă la Cuvânt și vedeți promisiunea de astăzi. Și apoi vedeți ce este promisiunea și urmăriți identificarea ei. Când ea este adevărată, atunci voi știți dacă sunteți în Lumină sau nu. Vedeți care este promisiunea.

141 Schimbarea paginilor sau schimbarea calendarelor nu schimbă timpul. Mulți oameni spun: „Ei bine, anul vechi s-a dus, arunc vechiul calendar din decembrie acum și-l pun pe celălalt, un an nou.” Aceea, aceea este ce înseamnă noul an pentru ei.

142 Pentru mine, eu vreau să văd ce a fost promis pentru astăzi. Vreau să știu care este Lumina orei, astfel ca să știu cum să umblu în ea. Vreau să știu unde trăiesc eu, în ce epocă sunt eu, cât sunt de departe pe drum.

143 Așa cum a spus Pavel, așa putea să mă ridic să citez iarăși: „Uitând acele lucruri care sunt în trecut, acum presez către semnul înaltei chemări,” către identificarea completă, când tot timpul se va șterge în Eternitate când vine Isus.

144 Faceți cum a făcut David, puneți viitorul vostru în mâinile Lui. Nu priviți la nimic altceva, ci puneți-vă al vostru... David a spus aici, el a spus--spus: „Timpul meu este în mâinile Lui.” Observați aici în Psalmi unde citim asta, în 62: „Timpul meu este în mâinile Sale. El este stânca mea.” Ce este El? „El îmi este descoperit. El este Adevărul descoperit. Timpul meu este în mâinile Lui.” Amin. O, vai! Acolo sunteți.

145 Timpul meu Îi aparține Lui. Eu sunt al Lui, eu sunt în mâna Lui pentru că El ține timpul. Eu nu știu viitorul ce ține, dar eu știu că El ține viitorul. Astfel, El care ține viitorul mă ține pe mine. Astfel, de ce ar trebui să mă gândesc să stabilesc aceasta, aceea, cealaltă pentru noul an? Mă pun pe mine însumi în mâinile Lui, umblu cum a făcut David, „timpul meu este în mâna Lui,” știa că Dumnezeu ținea viitorul. David nu știa ce era în viitor, dar El a știut că Dumnezeu avea viitorul. Eu nu știu ce este în viitor, niciunul din noi nu știe. Dar știm că El ține viitorul.

146 Răbdare. Răbdare. Unii din noi ajung așa, unii din noi ajungem într-o grabă așa de mare. Cred că mulți oameni buni au făcut asta. Voi ajungeți într-o grabă prea---prea mare. Voi vreți să vedeți, voi vreți să o faceți voi înșivă.

147 Și fraților predicatori, voi știți de unde vorbesc eu, voi care ascultați această bandă. Eu vă vorbesc vouă, nu doar acestei mici adunări de-aici, ci oamenilor din jurul lumii.

148 Mulți oameni se duc nerăbdători și cred că timpul este aproape, voi încercați să faceți ceva de la voi. Așteptați după Domnul. Răbdarea este

virtute. Dacă puteți avea răbdare, este virtute. Este o virtute, dacă voi... „Cei ce așteaptă după Domnul își vor reînnoi tăria lor.” Nu cei ce încearcă să meargă înaintea Domnului, cei care încearcă să-l spună Domnului: „Doamne, știu că Tu vrei ca eu să fac aceasta și glorie lui Dumnezeu, eu...” Nu faceți aceea. Așteptați după Domnul. Biblia a spus: „Cei ce așteaptă după Domnul își vor reînnoi tăria lor.”

149 Lui Dumnezeu i-au trebuit mii de ani să-și împlinească promisiunea venirii unui Salvator. Dar amintiți-vă, El a știut aceea tot timpul, când ea venea. Au fost mulți oameni care s-au ridicat și au încercat să fie mesia. Multe biserici au încercat să producă mai mulți mesia. Dar Dumnezeu a avut timpul stabilit pentru Mesia al Său. El n-a fost în grabă. Vedeți?

150 Și pe perioada acestui lucru, El a arătat multe modele de Mesia. El a arătat asta tot drumul de la Adam la Mesia, primul și ultimul Adam; unul din ei din lume și Celălalt din cer, unul pământesc și Unul ceresc, Unul a venit jos din cer și celălalt a ieșit din pământ. Dar a promis un Mesia, Lui l-au trebuit mii de ani să împlinească asta.

151 A arătat în Iosif exact ceea ce El era, Iosif l-a portretizat pe El.

152 David l-a portretizat. Când David a fost un rege respins, s-a urcat pe vârful dealului și a privit înapoi și a plâns pentru Ierusalim, ca rege respins, acela era Isus în David. Opt sute de ani mai târziu, a stat la Ierusalim ca rege respins, a spus: „Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut să vă adun cum o găină își strânge puii sub aripi, dar tu n-ai vrut.”

153 Priviți la Iosif, născut printre frații lui, patriarhii; nu ultimul (aproape de ultimul; Benjamin a fost ultimul), dar chiar înainte de ultimul, chiar înainte de el. Urât de frații lui, iubit de tatăl lui. El era urât pentru că era un om spiritual. El putea interpreta vise, ele erau exact corecte. El putea vedea viziuni, să prezică lucruri care se vor întâmpla. Și ei l-au urât. El a fost vândut pentru treizeci de monede de argint.

154 De ce l-au urât pe Isus? L-au numit Beelzebub, deoarece El era Cuvântul și Cuvântul poate discerne gândurile care sunt în inimi. Ei l-au urât. Și ei l-au vândut pentru treizeci de monede de argint.

155 El a fost aruncat într-o groapă. Iosif a fost, presupus a fi mort. Haina lui însângărată a fost lăsată în urmă, așa cum haina însângărată a lui Isus l-a fost luată la cruce, roba pe care El o purta, să identifice moartea Lui. Dar ce i-a făcut Dumnezeu lui Iosif? El l-a scos afară din groapă, l-a așezat la mâna dreaptă a lui faraon. Și niciun om nu-l putea vedea pe faraon, doar dacă îl vedea pe Iosif. Și când Iosif păresea palatul, trâmbițele sunau și o

proclamație mergea înainte: „Fiecare genunchi să se plece, Iosif se apropie.”

156 Același lucru, cu Isus. El a fost luat din groapă, unde se presupunea că era mort și a înviat și stă la mâna dreaptă a Majestății, „Niciun om nu L-a văzut pe Dumnezeu vreodată decât singurul Născut din Tatăl. Și când El pleacă de-acolo, trâmbițele vor suna și fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi.” Vedeți, El este Prințul prosperității. Priviți ce a făcut Egiptul atunci, a salvat întreaga lume, o secetă a venit. Astfel, așa va fi la venirea Fiului omului. Genunchiul, fiecare genunchi se va apleca și fiecare limbă va mărturisi că El este.

157 El peste tot a fost arătat în modele, dar Dumnezeu a știut exact când el va veni. El a știut exact când El vine. Nu contează câți au avut ei mai înainte de aceea, El L-a avut pe Mesia al Lui. El le-a arătat lor în modele, ce urma să vină.

158 Întocmai exact cum El ne-a arătat Cele Șapte Epoci ale Bisericii, ce va veni. Întocmai exact cum El ne-a arătat ce va veni când El a pus acea Lumină sus acolo, în descoperire pentru asta, să arate lumii. Când El a trimis șapte îngeri să descopere șapte mesageri care au fost de-a lungul timpului și să arate capetele dezlegate, fiecare înger venind în fiecare zi și descoperind capetele dezlegate pe care Luther le-a lăsat, și Wesley le-a lăsat, și Penticostalii le-au lăsat, este totul reprezentat acolo înăuntru. Și fiecare model și umbră a marelui Shalom, Iehova, Yahve. Înțelegeți? Exact. A pus Acea în ceruri și acolo este ochiul mecanic făcându-l o fotografie a acestuia. Vedeți! Mulțumiri Domnului!

159 Shalom! Pace! Nu obosiți, Isus este aici. Lumina Sa măreață a venit la noi și noi suntem mulțumitori pentru Ea, da, Cuvântul Său, taina măreață. Aici este El astăzi manifestându-se, făcând același lucru pe care El L-a făcut atunci. Întocmai la fel. Făcând chiar același lucru.

160 Suntem creaturi ale timpului. El este Dumnezeu al Eternității. Noi încercăm să presăm, noi înșine, încercăm să facem ceva diferit. „O, asta trebuie făcută.” Amintiți-vă, El știe totul despre ea. Se va întâmpla oricum. Lăsați-L pe El s-o facă. Doar predați-vă Lui.

161 Priviți în sus și străluciți cu bucuria Domnului, să știți că ați fost privilegiați, ochii voștri au fost deschiși și văd această zi. Încredeți-vă în El pentru viitor. Voi L-ați văzut adevărind Cuvântul Său în zilele trecute. El, care a adevărit Cuvântul Lui în zilele trecute și a făcut toate aceste lucruri să se întâmple chiar exact în ora în care trăim, totul exact, la mesajul îngerului al șaptelea, amândouă au arătat Asta în cer, pe pământ și L-a

făcut cunoscut în trei căi astfel că acolo nu poate fi nicio alunecare, amintiți-vă, El a promis că va veni din nou. Aleluia! Acel Cuvânt va fi adevărat. Cuvântul promis al lui Dumnezeu, cu două mii de ani de așteptare, El va sosi la timp! Nu obosiți, El va fi aici. Așa cum El are un Cuvânt adevărat al Lui în fiecare epocă, Epocile Bisericii arată același lucru și descoperirea Domnului nostru prin al șaptelea mesaj și așa mai departe. Dumnezeu l-a descoperit, l-a manifestat și l-a dovedit. Și printre noi astăzi, El s-a arătat pe El Însuși aici cu noi și a dovedit și a adevărat Cuvântul Său. Așa va face El!

162 Va fi un mileniu. Bătrânul va fi tânăr pentru totdeauna. Boala va dispărea și moartea nu va mai fi. Ei vor zidi case, ei le vor locui. Ei vor planta vii și vor mânca rodul lor. Ei nu vor planta și alții să o ia (fiul lui să o ia), fiul lui va locui cu el. El nu va planta și altul va mânca, nu va muri și altcineva să o ia; ci el va locui acolo. Amin. Lupul și mielul se vor hrăni împreună. Și leul va mânca paie ca boul și un copil le va conduce prin jur. Acolo va fi---acolo va fi inocență. Acolo va fi---acolo va fi---acolo nu va fi nimic ce ar putea răni. Noi vom fi schimbați din ce suntem acum, în acea imagine glorioasă a Fiului lui Dumnezeu care este nemuritor. Anii niciodată nu-l pot atinge, vârsta nu-l poate face nimic, el este nemuritorul Fiu al lui Dumnezeu. Astfel noi știm că---că noi suntem la timpul din urmă. Noi suntem la schimbarea vremii. Toate aceste lucruri clar identificate, astfel vor fi identificate din nou.

163 Acum viitorul, El îl ține. Cum știu eu când va veni El? Când este venirea Lui? Eu nu știu, dar El va fi aici. Corect! Când va face El așa și așa? Când va părăsi blestemul pământul? Când aceste reflecții binecuvântate ale dragostei lui Dumnezeu, ale pomilor care stau aici și strălucesc și florile și lucrurile, când vor crește ele nemuritoare? Eu nu știu, dar ele vor crește. Când va înceta reflecția inimii oamenilor care doresc să trăiască și spitalele și doctorii și operațiile, și plânsul și tristețea, când vor înceta toate spre o domnie glorioasă cu Isus a unei păci de o mie de ani? Când va fi asta? Eu nu știu. El a spus că va fi acolo. Eu nu știu cum va face El asta, dar Cuvântul lui vorbit va fi adevărat când Soarele Neprihănirii va răsări cu vindecare în aripile Lui. Și partea de vindecare acolo nu va fi o vindecare fizică așa cum credeți voi, așa cum se spune că cineva are o boală și ea va fi îndepărtată de la ei. Acea este ce face El acum, în model. Dar întreaga creatură va fi schimbată! Acest muritor se va îmbrăca în nemurire. Acea vârstă de bătrânețe se va transforma în tinerețe. Amin. Ei bine, cum va fi asta? Eu nu știu, dar ea va fi acolo.

164 Eu îmbătrânesc, eu însumi. În acest an, dacă Domnul mă lasă să trăiesc să văd 6 aprilie, eu voi avea cincizeci și cinci de ani, un om în vârstă. Dar eu nu privesc... Eu nu vreau să merg înapoi să fiu un băiat din nou. Vreau să presez înaintea către acel semn dincolo, pentru scopul pentru care am venit. Cam de treizeci și ceva de ani acum, eu am stat în spatele acestei mese, de la un băiat de douăzeci și doi de ani, cam douăzeci și unu, douăzeci și doi de ani, am încercat să declar acest mesaj. Și fiecare gram din tăria mea l-am pus în acesta. Dacă umerii mei se încovoiaie și părul meu încărunțește și cade, eu nu privesc înapoi la aceea, aceea va veni înapoi din nou. Eu privesc departe dincolo la ivirea unei zile unde Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu a spus „niciun fir de păr din capul tău nu va pieri și eu îl voi învia din nou în zilele din urmă.” Cum va face El asta? Eu nu știu. Dar eu cred...

165 Anul nou, eu nu știu ce ține el, dar știu că El îl ține. Acelea sunt speranțele pe care le am pentru anul nou, dacă El vine, amin. Dacă El nu vine, eu încă voi lucra dacă El mă cruță. Eu doar încredințez Lui viitorul. Eu nu știu ce este, eu doar îi încredințez Lui. Voi L-ați văzut că își adeverește Cuvântul Său, astfel voi știți că se va împlini. Cuvântul Lui!

Voi ziceți: „Frate Branham, cum înțelegeți tu asta?”

166 Ei bine, lăsați-mă să spun un gând aici, doar un minut. Știți ce este o simfonie? Știu că știți. Este muzică, este o dramă. Vedeți, ei o interpretează.

167 Acum, voi copilașilor, astfel ca voi să înțelegeți. Vă amintiți la---la școală, cred că voi aveți o... Care este acea mică simfonie rusească, uneori ei---ei o interpretează la tobe, voi știți că se numește, nu este... despre---mica ciocănitore, știți care merge în pădure și ei au agitație și bătaie de tobe și lucruri. Și voi ascultați acelea toate așa cum mergeți prin simfonie, așa cum ei o cântă. Uit numele ei, „Petrică și lupul.” așa este. „Petrică și lupul.” Acum aceea este---aceea este o simfonie rusească. Vedeți, ei nu au---ei nu au mici---personaje mici să zboare în jur, să cânte, ci ei le cântă la tobe. (*Fratele Branham bate pe ceva lemn*) și apoi (*Fratele Branham bate pe altceva*) și cântă la tobe și sunete și lucruri de felul acesta. Le cântă, le interpretează. Așa că, voi veți înțelege ceea ce fratele Branham încearcă să spună. Vedeți?

168 Acum, pentru voi adulții, scriptura este simfonia lui Dumnezeu. Da. Aleluia! Numai Compozitorul cunoaște cu adevărat ce înseamnă ea și El o descoperă la aceia care o ascultă, aceia care sunt interesați în a ști ce este drama. Dar voi trebuie să știți despre simfonie mai întâi, vedeți. Ea nu este

doar ceva ce voi vedeți, ea este---schimbarea, joncțiunile Cuvântului, ale muzicii. Ea interpretează; uneori ea merge în acest fel pentru un timp, o anumită bătaie, după un timp ea schimbă totul în jur. Ce este asta? Pentru voi cei care nu ați înțeles Asta sau nu știți nimic despre Ea, sau nu sunteți interesați de Ea este doar o zarvă, este o gălăgie. Dar pentru aceia care știu despre Ea, ei O urmăresc, știu că Ea vine. Aleluia!

¹⁶⁹ Astfel noi avem aceste timpuri ale simfoniilor, ale Simfoniei Cuvântului lui Dumnezeu, la care întreaga dramă se schimbă. Voi cei care sunteți interesați, sunteți atenți pentru acea schimbare. Voi știți că se apropie. Voi auziți felul în care bat tobele, amin, urmează ceva să se întâmple. Voi știți că este o schimbare, vedeți, va izbucni într-o explozie în câteva minute. Vedeți? Și voi o urmăriți, voi puteți spune felul în care tobele se sincronizează. O, Dumnezeule! Dacă voi puteți auzi tobele de sfârșit acum, dacă puteți auzi ecoul muzicii Cuvântului Ceresc cântând, „Și va veni la împlinire în zilele din urmă.” Măreața dramă a mării simfonii a lui Dumnezeu pe care El o interpretează, Asta Îl schimbă, Simfonia Lui este la schimbare. Compozitorul și cei ce sunt interesați, sunt atenți la schimbare. Aceea-i ce este tot acest lucru pentru noi, care o ascultăm, o urmărim. De fiecare dată când El apare, ceva se întâmplă, noi vedem timpul apropiindu-se. Noi privim înapoi dincolo, nu demult când acele epoci ale bisericii au fost desenate, noi ascultăm. Noi am văzut-o, era drept cu Cuvântul, bătând cu Cuvântul. După un timp ce s-a întâmplat? Iată El a venit, El Însuși și a adevărit-o.

¹⁷⁰ Am auzit Cuvântul să spună că, „În zilele celui de-al șaptelea înger.” În Epoca Bisericii, El a spus doar: „Mesajul îngerului al șaptelea va fi ultimul mesaj.” Și apoi, o, noi aflăm aici în Apocalipsa 10, „În zilele mesajului îngerului al șaptelea, tainele lui Dumnezeu vor fi terminate,” Pecetea a Șaptea va fi ruptă. Ele trebuie să fie acolo. Apoi, dintr-odată, când s-a întâmplat asta, o viziune a izbucnit, a spus: „Du-te la Tucson, un zgomot puternic va avea loc la acest timp astfel tu vei înțelege întru totul și vei ști că este trimis. Acela aproape va cutremura pământul.” Voi știți despre asta. Este pe bandă cu luni înainte ca să se întâmple. Apoi aceea s-a întâmplat! Apoi aceea a apărut pe cer. „Shalom!” Ce este asta? Este o schimbare a bătăilor de măsură, Simfonia.

¹⁷¹ Apoi odată, El a spus despre Tragerea a Treia, cum ea va veni pe această singură cale, apoi prin a cunoaște inima și apoi prin Cuvântul vorbit.

172 Isus a spus: „Lucrări mai mari decât acestea, veți face voi, căci Eu mă duc la Tatăl Meu.” Ioan 14. „Lucrările pe care Eu le fac, le veți face și voi; mai mari decât acestea, căci Eu merg la Tatăl Meu.” Întocmai cum am spus cu ceva timp în urmă, când Maria a încercat să-L identifice pe El ca fiu al lui Iosif, El a corectat-o. Cuvintele Lui nu pot eșua! El a spus astfel: „Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvintele Mele nu vor trece.”

173 Când noi auzim Simfonia bătând, schimbând, pregătindu-se să se schimbe, este o schimbare de timp. Noi observăm așa cum El a început să ---să bată și noi am văzut: „Lucrările pe care Eu le fac, le veți face și voi și mai mari veți face.” „Mai mari”, El a promis asta. Noi ne-am întrebat cum putea fi asta.

174 Dar ați observat voi când El a înfăptuit primul Său miracol, El a luat apă și a transformat-o în vin. Este aceea corect? El a luat apă, care potențial într-o zi ar fi putut fi vin, dar ea a fost apă mai întâi.

175 Și când El a hrănit cinci mii, ce-a făcut El? El a luat ceva care era ca apa, El a luat un pește care odată a înotat și s-a născut dintr-o icră și El l-a rupt și un alt pește a crescut într-o creație care a fost creație originală. El a luat pâine care a fost odată grâu și a fost o sămânță și a devenit pâine și El a frânt această pâine și creația doar s-a înmulțit.

176 Dar în pădure, acolo nu era nimic să creeze o veveriță. „Să fie,” și a fost, fără nimic din care să fie aceasta frântă. Ce este asta? Același Isus Cristos! Înțelegeți? „Mai mari lucrări decât acestea veți face voi, pentru că Eu mă duc la Tatăl Meu.” Nu să ia ceva ce a fost creat, din care să se frângă și să multiplice o creație, ci absolut creat. Arătând că El este același Iehova care a stat acolo în trecut și a spus: „Să fie” și acolo a fost. Cuvântul Lui era manifestat! Când El a fost trup pe pământ, El a luat creația Lui originală a frânt-o și a înmulțit-o. Dar acum, în zilele din urmă, când El vine jos printre noi iarăși, aceeași Lumină care a coborât, a spus: „Să fie acolo lumină,” vedeți, El doar a vorbit creația în existență. „Mai mari decât acestea veți face voi, căci Eu merg la Tatăl Meu.” Amintiți-vă, noi suntem la acele timpuri.

177 Și lumea nu înțelege, pentru că, „Este o grămadă de nonsens.” Pentru că ei nu sunt metodiști, metodiștii nu înțeleg Asta. Deoarece, ei nu sunt bapțiști, bapțiștii nu O înțeleg. Pentru că nu sunt catolici, catolicii n-O înțeleg. Pentru că nu sunt penticostali, penticostalii nu o înțeleg.

178 Dar aceia care așteaptă după Domnul, cei care privesc! Niciun om, pe care îl avem noi în istoria observatoarelor, cunoscând că acea Stea a trecut pe-acolo. Ci oamenii înțelepți au urmat-O pentru sute de kilometri,

pentru doi ani, ei au urmărit-o și au urmat-O. Vedeți ce vreau să spun? Este pentru aceia care ascultă Simfonia.

179 Amintiți-vă, Compozitorul știe sfârșitul de la început. El știe totul despre ea, acela este motivul că El a putut s-o scrie aici. Corect. Acum, voi trebuie să începeți cu El, voi trebuie să începeți. Dacă vreți să auziți o Simfonie, începeți cu El în muzica Simfoniei. Voi ascultați, voi știți ce spune ea, aceea va fi ceea ce este Simfonia, apoi voi începeți să ascultați muzica. Și voi știți ce este ea, astfel voi doar știți despre ea, „Iată unde anumite---anumite lucruri iau loc, acum ea trebuie să se schimbe.” Acum, pentru altcineva care nu știe nimic despre ce sunt ele... doar pășesc și stau jos, aceea este doar ceva mult fără sens, zgomot mare. Dar unul care știe ce este ea, ea este în ritm cu muzica, se potrivește cu notele, este---este trâmbițată cu trompetele, este ciupită pe harpă, ea este cântată cu vioara, se---se bate ritmul cu contrabasul, este sunată de trompete, se bate cu tobe. Întregul lucru împreună în ritm și el face---drama până când tu poți închide ochii și să trăiești în ea. Aleluia!

180 Omul ar putea să-și închidă ochii lui muritori la vederea pământescă și să trăiască în Prezența lui Isus Cristos, când tu vezi Cuvântul Lui ținând ritmul în măreața Simfonie în care trăim noi acum, schimbându-se. Tu trebuie să începi cu Simfonia. Singurul lucru pe care poți să-l faci, dacă ești în Simfonie, apoi tu pornești, începi să intri în ritm. Aceea este calea cum voi faceți cu Dumnezeu. Tu nu stai în afară și privești. Tu intri în ritmul Ei! Cum ajungi acolo înăuntru? Tu ești născut în Ea, în ritmul Cuvântului, când tu devii parte din acel Cuvânt.

181 Trebuie să devii parte din dans ca să *poți* ieși afară din dans. Trebuie să devii parte din jocul cu mingea, ceva de care ești interesat ca să intri în jocul cu mingea.

182 Tu trebuie să devii parte din Cuvânt, ca să cunoști Simfonia lui Dumnezeu. Simfonia Lui este când Ea este interpretată, tu înțelegi, tu mășăluiești cu bătaia timpului. Tu O urmărești, „Lucrările pe care Eu le fac, și voi le veți face; mai mari decât acestea veți face,” în aceste zile din urmă. O, vai! Marea schimbare a timpului. Noi intrăm în ritm, ritmul Cuvântului. Aflăm scopul Lui, ora în care trăim. Intri în ritmul ei, cum face... cum face El asta. Dacă intri în Cuvânt, tu afli cum a făcut El la început, apoi tu știi cum o face El tot timpul.

183 Cum a trimis El primul Său Mesaj, mai întâi? Ce face El? El nu lucrează cu organizațiile. El n-a făcut-o niciodată, astfel El nu face asta

acum. Acea este unde, dacă tu asculți la ritmul acelu Consiliu al Bisericii, tu ești în întuneric. Dar dacă tu asculți de ritmul Cuvântului!

184 De ce L-au omorât ei pe Isus? „Tu, fiind un Om, Te faci pe Tine Însuși Dumnezeu.”

185 Voi aveți mesajul meu despre „**Trei feluri de credincioși**”. Cum unul stătea acolo și... Erau credincioșii prefăcuți, ei au mers acolo pentru un timp, prefăcând-se că ei cred. Și într-o zi Isus le-a spus: „Ce veți crede voi când Fiul omului, care este din cer, se va sui înapoi în cer? Eu vin din cer și merg înapoi la cer.”

186 Păi, mulțimea a plecat și a spus: „Aceasta este o vorbire grea.”

187 Apoi, acolo au venit credincioșii prefăcuți care umblau cu El, șaptezeci, când ei au primit ceva tare, nu au văzut că asta... ei n-au cunoscut Simfonia. Ei n-au știut promisiunea, că acest Copil era Iehova, „Numele lui va fi chemat Sfătuitor, Prinț al păcii, Dumnezeu puternic.” Și când El a spus: „Când Eu mă voi sui la cer de unde am venit!”

188 „Ei bine”, au spus ei, „aceasta este o vorbire tare. Cine o poate înțelege? Noi știm că Tu ești doar un Om. Noi mâncăm cu Tine, noi dormim cu Tine, noi am fost în pădure cu Tine, noi am fost lângă apă cu Tine. Ei bine, Tu ești doar un Om și spui că Fiul omului merge înapoi sus de unde a venit? Ce vei zice Tu? Aceasta este o vorbire tare!” Vedeți, ei nu cunoșteau bătaia măsurii. Ei nu cunoșteau ritmul Simfoniei Cuvântului lui Dumnezeu, că El era Dumnezeu manifestat în trup, că El era---adeveritul Cuvânt Lumină al orei. Ei n-au înțeles asta. Au zis: „Acesta este un lucru greu. Cine poate înțelege Asta?” Și ei au plecat. Ei n-au cunoscut bătaia ritmului, vedeți.

189 Apoi noi observăm din nou, acolo era Iuda, credinciosul prefăcut sau necredinciosul care a așteptat până a aflat o greșală. Atunci El s-a întors către ucenici, a spus chiar celor doisprezece și Iuda era unul din ei, El a spus: „Vreți și voi să vă duceți?”

190 Atunci Petru a spus: „La cine să ne ducem, Doamne? Tu ești Compozitorul.” Amin. „Tu știi cum continuă asta. Tu ești Singurul care are Cuvântul Vieții. Unde am putea să ne întoarcem? Noi nu putem merge înapoi să fim un fariseu sau saduceu, sau irodian”, sau orice ar putea fi acela. Tu ești Cel ce are Cuvântul Vieții. Nu avem alt loc unde să ne ducem. Noi, noi ne-am alăturat noi înșine la acest mare Concert. Suntem aici înăuntru, noi ascultăm și noi suntem în ritm. Credem că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Iehova manifestat. Noi suntem siguri de aceasta! Noi nu știm ce sunt aceste mari încercări și neazuri, și suferințe, și lucruri, și Tu spui

că Tu `te duci să fii jertfit` și toate aceasta, aceea și cealaltă și `a treia zi`, toate aceste lucruri. Noi nu înțelegem Acea. Dar noi suntem înăuntru, ascultăm Simfonia lui Dumnezeu, suntem o parte din ea. Și așteptăm să vedem ce urmează să aibă loc și noi te urmăm îndeaproape.” O, vai! Acea-i ce vreau eu să fac. Promisiunea.

191 Cum a început El? Întocmai cum a făcut El la început. Vedeți? El niciodată n-a trimis Mesajul Lui la o organizație. El n-a trimis niciodată grupului Său un mesaj, El a trimis un bărbat. În zilele lui Noe, acela a fost Noe. În zilele lui Moise, acela a fost Moise.

192 Au existat alții care s-au gândit odată, încât ei au spus: „Ei bine, tu te-ai făcut pe tine însuși singurul om sfânt din grup! Dumnezeu a privit jos peste aceea.

193 Moise s-a dus la Domnul: „Eu am făcut aceasta. Ce---ce trebuie eu să fac?”

194 El a spus: „Separă-te de ei. Eu mă voi ocupa de restul. Eu te-am trimis. Este responsabilitatea Mea.” Și El a deschis pământul și a înghițit pe Core și întregul grup. Întotdeauna.

195 Ioan și Isus n-au putut fi în același timp. Isus... Când Ioan a privit în sus, el a spus: „Acum, eu trebuie să descresc, El trebuie să crească. El este Lumina adevărată.” Astfel această Lumină se va mișca mai departe până când El va afla deplina adevărită care vine. Corect! Așa este!

196 El este așa cum el a fost la început. Acea este cum porniți voi, cum începeți să învățați ce a fost Dumnezeu. Ce-a făcut El când a fost aici pe pământ? Ce fel de viață a trăit El? A fost El de acord, a fost El un compromițător? S-a dus El la organizații? Cum s-a identificat El? „Cercetați scripturile! Voi gândiți că... În ele voi vă gândiți că aveți Viață Eternă și ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine.” Vedeți, acela este același lucru astăzi sau în orice alt timp. Când tu vrei Lumină, vezi ce spune scriptura despre această oră. În regulă.

197 De unde începeți atunci? Dacă există un păcătos aici, tu începi la cruce unde tu te socotești pe tine însuși mort cu El. Tu ai intrat înăuntru la---la această mare dramă. Tu asculți atunci, apoi tu urmărești foaia așa cum o ții în mână---Simfonia. Tu---tu ai o partitură în mâna ta care îți va spune aceste lucruri, unde schimbările muzicii încep s-o facă să se desfășoare, apoi tu vezi care este actul. Când tu vezi că Duhul lui Dumnezeu cade peste oameni și fac un anumit lucru, tu te uiți înapoi și vezi unde este aceea. Vezi dacă este aceea, dacă acela este lucrul pentru

astăzi. Păi, ei au avut o partitură în mâna lor când Isus a venit, a Simfoniei. Cu siguranță ei au avut.

198 Spun eu corect acel cuvânt? Simfonie? Simpatie? Sper că este așa. O---o. Astfel atunci eu doar s-a întâmplat să mă gândesc la asta. Simfonie? *(Cineva din audiență spune „Simfonie.”)* Simfonie. Este aceea corect? În regulă.

199 Acum, ei au avut o partitură în mâna lor, dar ce-au făcut? Au încercat să privească înapoi la o bătaie a măsurii care avea toate... o parte care a fost deja cântată. Aceea-i ce fac bisericile astăzi. Ei privesc înapoi să vadă ce parte a interpretat Luther; luteranii privesc. Ei nu cunosc schimbarea muzicii. Nu știu ceea ce face Dumnezeu astăzi când El face aceste lucruri, luteranii. Penticostalii zic: „O, noi o avem.” Voi aveți o partitură care a fost interpretată cincizeci de ani în urmă. Înțelegeți? Cu siguranță. Haideți să păstrăm acest Cuvânt în mâinile noastre și să urmărim când vin schimbările, atunci noi vom ști ce facem.

200 Acum, începeți cu El la cruce: „Pocăiți-vă și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor și voi veți primi Muzica, Direcția,” vedeți, „Cuvântul Lui, Duhul Sfânt care manifestă Cuvântul.” Apoi urmați până la capăt cu ritmul Cuvântului. Orice măsură bate Muzica pentru cea oră, bateți măsura cu Ea. Înțelegeți?

201 Mulți oameni au întreat: „De ce?” Ei au întreat. Ei au întreat, uneori ei mă întreată: „De ce? De ce trebuie aceste lucruri să se întâmple? Ce, de ce, de ce mi s-a întâmplat aceasta mie? De ce am început și aceasta s-a întâmplat și eu---eu am avut acest necaz aici și acesta m-a supărat aici și eu am pierdut asta aici?”

202 Uneori eu am întreat: „De ce?” De ce, când am fost doar un tânăr predicator când am început mai întâi, Dumnezeu mi-a luat soția mea chiar de lângă mine, mi-a luat bebelușul chiar de lângă mine, chiar de lângă inima mea? De ce a făcut El aceea? Eu n-am știut. Eu știu acum. Eu doar mi-am ținut mâna mea în a Lui și am continuat să mă încred.

203 El cunoaște fiecare schimbare. El știe ritmul ce trebuie... când trebuie să ia loc. El știe ce este necesar să te modeleze, El știe ce fel de material va folosi. Vedeți? Spatele deșertului uneori, este unde Dumnezeu modelează oamenii drepti în înțelepți și profeți. Vedeți? Vedeți? Acolo este unde oamenii eșuează. Bărbații eșuează, de la Cuvânt. Când ei au tot felul de crezuri și lucruri în ei, lăsați-i să vină la Cuvânt și Dumnezeu bate drept afară aceea din ei, modelându-i drept în Aceasta, în mareața Simfonie cu Cuvântul Său. Vedeți? Și apoi ei văd Cuvântul mișcându-se mai departe.

204 Dumnezeu știe când ritmul ei trebuie să se schimbe. El știe cum merge ritmul. Eu nu știu cum merge el, dar El știe. El știe cum merge asta. Eu nu știu. Dar eu mă uit la acela aici și spun: „Ei bine, aceea chiar vine.”

205 „Multe sunt suferințele celui neprihănit, dar Dumnezeu îl eliberează din toate.” Vedeți? Dumnezeu s-a mișcat prin istorie cu ritmul promisiunii Cuvântului Său, în fiecare epocă, în același ritm, împlinind Cuvântul Său. Aceea este cum Dumnezeu s-a mișcat de-a lungul istoriei, tot drumul de la Geneza la Apocalipsa, El s-a mișcat de-a lungul istoriei cu Cuvântul Lui. Așa este, cu ritmul puterii Duhului Sfânt adevărind Cuvântul Său pentru aleși. Amintiți-vă, El niciodată n-a putut să atingă biserica de-afară. Doar pe aleși.

206 Priviți la acei preoți, au spus: „Acest om este Beelzebub. Este un ghicitor de noroc. Păi, El---El---El citește mintea lor.”

207 Puțin știau ei: „Cuvântul este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, un discernător al gândurilor care sunt în inimă.” Și El era Cuvântul.

208 Dar această mică prostituată care stătea la fântână în acea zi, să ia o găleată de apă a spus: „Eu îmi dau seama că Tu ești Profet. Noi știm că Mesia vine. Noi nu am avut profeți de ani de zile, dar noi știm că Mesia vine. Și când El vine, aceea este ce urmează El să fie.”

209 El a spus: „Eu sunt Acela.” Aceea a fost destul. De ce? Ritmul a bătut”. Ea aștepta acea schimbare, de la o biserică denominațiune la un Mesia adevărat. Și aici stătea El, Mesia despre care a vorbit Moise: „Domnul Dumnezeu al tău va ridica un Profet asemenea mie.” Iată-L. Ritmul s-a schimbat, Sămânța adevărată L-a recunoscut.

210 Și când Cuvântul real al lui Dumnezeu cade peste cel adevărat, peste Sămânță și ei văd adevăratea Cuvântului, ei îl recunosc. Ei privesc la Cuvânt, ei știu schimbarea, ei cunosc timpul, ei cunosc schimbarea, ei știu bătaia măsurii care trebuie să fie în acea oră. Aleluia! Ei cunosc bătaia măsurii, ei cunosc timpul, ei știu cum trebuie acela să meargă. Vedeți, numai aleșii cunosc asta.

211 Când Filip a văzut, el n-a mai putut să stea, el a știut că era Mesia. Așa că el s-a dus la un ins, ei au studiat împreună biblia: „Natanael,” a spus el, „vino să vezi un Om. Vino să vezi ce am aflat, L-am aflat pe Isus din Nazaret. L-am găsit pe Isus din Nazaret, acela este Profetul despre care a vorbit Moise că va veni. Noi L-am aflat. Noi L-am aflat.”

212 El a spus: „Cum poate fi asta? Eu doar... Unde era El?” Vedeți, el nu a fost... Vedeți, el n-a cunoscut ritmul întocmai exact. Ei au studiat. Dar când el a ajuns acolo, el i-a spus, i-a prezentat Cuvântul.

213 Și când el a ajuns acolo, Isus a spus: „Iată un israelit,” ritmul a început să bată exact, marea dramă începea să fie cântată pe platformă sau pe pământ, în acea zi. Poate Isus stătea pe o piatră vorbind oamenilor. Și când Filip a venit cu Natanael, El a privit la el și a spus: „Iată un israelit în care nu este viclenie.”

El a spus: „Rabi, când m-ai cunoscut Tu?”

214 El a spus: „Înainte ca Filip să te cheme, când ai fost sub pom, Eu te-am văzut.” O, vai!

215 El era parte din aceea! El a spus: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu! Tu ești Regele lui Israel.” Nu contează care erau---bătăile lumii, scilicitudinile pe care ei le aveau din---din denotațiuni, ele nu erau marea Simfonie a lui Dumnezeu. Amin. El a spus: „Tu ești Regele lui Israel! Aici ești Tu! Eu văd asta. Eu știu asta.” De ce? El era ales. Sămânța Aleasă știe asta, totdeauna prin fiecare epocă, că ei o cunosc.

216 Voi ziceți: „Dar frate Branham, cum este cu mama și tatăl meu, cum este cu rudele mele, cum este cu denotațiunea mea, ce---ce vor face ei? Ei mă vor izgoni. Este...” Dacă voi nu puteți privi în față, priviți în sus. Nu încercați să vă uitați înainte, în orice caz puneți-vă mâna în a Lui. Lăsați-L să vă călăuzească. Priviți sus, nu priviți înainte. Voi ziceți: „Păi---păi, alții își bat joc de mine referitor la părul meu lung și că nu îmbrac pantaloni scurți și că părăsesc biserica.” O! Suferind din cauza Numelui Său sunt dureri de creștere ale harului Său. Da. Suferința pentru Cuvântul Său, vedeți, sunt dureri de creștere ale harului Său. Da, domnule! Doar amintiți-vă, este harul lui Dumnezeu care v-a fost dat vouă. O, vai!

217 Cum a spus Pavel, aleluia, el avea o infirmitate, ceva îl deranja. El a... Diavolul îl---îl pălmuia, lovitură după lovitură. Și el a cerut Domnului de trei ori, să o îndepărteze de la el, a spus: „Nu vreau asta, Doamne. Îndepărtează-o de la mine!”

218 Și atunci într-o noapte Domnul i-a vorbit, a spus Saul sau „Pavel, harul Meu îți este îndeajuns.”

219 El a spus: „Atunci eu mă voi lăuda în neputința mea, mă voi lăuda cu ea. Eu știu că Tu ești Vindecătorul. Te-am văzut că vindeci bolnavii, învii morții și scoți afară draci, deschizi ochii orbilor. Dar eu Ți-am cerut și Tu mi-ai spus că harul Tău este îndeajuns, atunci acest diavol care mă deranjează sunt---sunt dureri de creștere ale harului Tău. Atunci eu mă voi lăuda în infirmitățile mele. De ce? Ca nu cumva să mă ridic deasupra abundenței descoperirii.” Înțelegeți?

220 Vedeți, el—el a avut ceva ce ceilalți ucenici nu au avut, el L-a văzut după moartea Lui, îngroparea, învierea și înălțarea la cer. El L-a văzut. Unii din ei zic: „Ei bine, eu am umblat cu El.” Așa a făcut fiecare de pe stradă. Dar după ce El a fost mort, îngropat, înviat și înălțat și s-a întors înapoi în forma unui Stâlp de Foc, El i-a vorbit lui Pavel. Acea a fost mai mult decât au avut tot restul din ei. Amin.

221 El a spus: „Ca să nu mă înalț și să vreau să zidesc mari seminarii mărețe și orice altceva și un alt mare ceva, ca nu cumva să mă înalț deasupra abundenței acestei descoperiri, Dumnezeu a lăsat un sol al diavolului să continue să mă bată în jos.” El a spus: „Atunci când eu sunt slab, eu sunt tare.” Amin. Amin. Dureri de creștere ale harului! Amin. Noi am putea sta privitor la asta multă vreme; o oră și patruzeci și cinci de minute au trecut și---și noi îndurăm durerile harului Său.

222 O, El poate permite răscruci de drumuri. El poate permite răscruci de drumuri să ne încerce, să ne desăvârșească pentru slujirea Lui. El poate permite aceea acum, biserică, ambele, aici și pe bandă. El poate permite răscruci de drumuri pentru slujirea noastră.

223 Cum i-a făcut El lui Daniel. El i-a dat lui Daniel o mică răscruce într-o zi. Știți, el era un om mare în Babilon. El a făcut, El l-a lăsat pe rege să se întoarcă împotriva lui și l-a aruncat în groapa cu lei. Asta doar l-a desăvârșit. Sigur a făcut-o!

224 A lăsat copiii evrei să meargă într-un cuptor încins. Ei erau hotărâți să stea pentru Cuvântul Său!

225 El poate permite răscruci de drumuri, îi lasă să râdă de tine pentru că ai părul lung, îi lasă să râdă de tine că spui de ce ai devenit un holy-roller sau orice. Poate, ei pot să te lase să râzi... ei pot râde de tine pentru aceea, aceea, aceea, toată aceea este în regulă. Acea este o răscruce, o mică schimbare. Acea este să dovedească ceva.

226 Vedeți, singurul lucru pe care răscrucea le-a făcut copiilor evrei care au stat pe Cuvânt, ea doar i-a dezlegat de legăturile pe care le aveau în jurul tălpilor și picioarelor lor.

227 Și uneori sunt necesare încercări grele să rupă legăturile lumii jos de pe noi. Uneori Dumnezeu ne lasă să avem o mică încercare, voi știți, să vadă ce vom face noi, să te ia afară din lume. Sau cu alte cuvinte, te lasă să ai o mică încercare și te scoate afară din acea organizație și acea idee că „Metodiștii sunt singurii, baptiștii sau pentecostalii sau acela este---acela este singurul grup pe care ei îl au. Dacă tu nu crezi cum crede biserica mea, tu nu crezi deloc.” Uneori, El lasă o mică încercare să se întâmple. Poate

tu ai un copilaș bolnav. Poate ceva are loc chiar în ora morții. Poate cineva este luat de la tine sau ceva. Pentru ce este aceea? Să te zdrobească ca să-ți arate ceva, să-ți deschidă ochii. Poate tu ajungi să critici câteodată. Poate tu ascuți această înregistrare doar ca să critici. Poate Dumnezeu face asta ca să rupă unele din legăturile lumești care te-au robit.

228 Ca un om care se îneacă în râu, tu trebuie să scoți omul afară din râu înainte ca tu să poți scoate râul afară din om. Așa este! Tu trebuie să-l iei afară din râu mai întâi, apoi tu iei râul afară din el. Uneori Dumnezeu trebuie să facă asta în acel fel. El permite schimbări, răscruci ca să facă aceea. Stai pe promisiunile Lui, Cuvântul, căci ele niciodată nu dau greș. Viitorul, acela este în mâna Lui. Stați cum au stat ei, nu---nu renunțați.

229 Avraam, la răscrucea lui, a știut că Dumnezeu putea să-l învie pe fiul lui din morți, el l-a primit de la răscruci. Avraam a ajuns la răscrucea lui. Și după ce el s-a încrezut în Dumnezeu și a văzut toate miracolele lui Dumnezeu, douăzeci și cinci de ani a așteptat după un băiat, un fiu promis și apoi Dumnezeu i-a spus să se ducă să jertfească tocmai ființa pe care el a așteptat-o. Vai, o, vai, ce timp! Dar s-a clătinat Avraam? Citiți Romani, capitolul al 4-lea, a spus că el era „pe deplin convins”. Amin. El era pe deplin convins că ceea ce Dumnezeu a promis, Dumnezeu era în stare să facă. Amin. El a permis răscrucea de drumuri. El ne arăta prin Avraam, nouă, vedeți, că El este în stare să învie morții.

230 Avraam a spus: „Eu îl voi primi ca pe unul din morți.” Pântecul Sarei era mort, pântecul Sarei era mort și el, trupul lui era mort, el era un om bătrân. Ea nu avea vene de lapte să hrănească bebelușul. Și ea nu avea... Ei bine, acolo nu era nimic. Și el era steril, el însuși și ea era stearpă. Vedeți? Nu exista nicio cale, deloc. Și el l-a primit ca pe unul din morți, el a spus: „Dacă Dumnezeu poate face aceea, Dumnezeu poate să-l ridice din morți. Căci același Dumnezeu care mi-a spus că bebelușul va veni și eu am stat și el a venit, El poate să-l învie din morți.” Căci El face totul să lucreze împreună pentru binele celor ce Îl iubesc. Amin.

231 Dumnezeu care a făcut promisiunea, că în zilele din urmă aceste lucruri se vor întâmpla pe care noi le vedem întâmplându-se! Dacă El a promis un fiu și fiul a venit; dacă El a promis toate aceste lucruri pe care noi le vedem prin scriptură și s-au făcut, haideți să intrăm în ritmul ei. El a promis în zilele din urmă că aceste lucruri vor avea loc și noi vedem asta. El a promis că El Îl va trimite pe Isus. Aleluia! Va fi un mileniu! Va fi o nouă zi. Va fi o zi în care soarele nu va mai apune, căci... noi nu vom mai avea

nevoie de el, fiindcă Mielul este Lumina Cetății către care noi mergem. Amin.

232 Zorile unei zile noi, eu o simt peste tot pe mine acum. Lumina unei zile noi! Lumina unei zile unde nu este noapte, nu este întuneric, fără umbre, fără nori, fără---fără întuneric, ceruri întunecate, fără miez de noapte, fără morminte, fără flori pe coastele dealurilor, fără procesiuni funerare, fără doctori, fără morgi. Amin. Eu---eu pot simți---razele Luminii Sale pătrunzând în sufletul meu. Noua zi! Cea veche se îndepărtează.

233 Așa cum eu simt sângele muritor curgând prin trupul meu, simt talazul Duhului Sfânt intră înapoia lui *spunând*: „Ridică-te și strălucește.”

234 Ceva spune: „Billy Branham, tu îmbătrânești, slăbești, umerii tăi se lasă în jos, părul tău încărunțește și cade.” Corect. Și întunecime și întunecime mare este peste pământ!

235 „Dar ridică-te și strălucește!” Eu simt căzând acolo clocotul Luminii glorioasei evanghelii a lui Isus Cristos care m-a făcut o creatură nouă în El. Eu caut acea zi, amin, noua zi. Eu nu știu care este viitorul. Eu nu știu ce ține el, 1964, ce ține pentru mine sau nimic altceva, dar eu mă țin de mâna Lui care ține Eternitatea, care este Eternitatea. Amin.

236 Avraam a știut că Dumnezeu îl putea învia din nou, așa că s-a încrezut în El.

237 Așadar, pentru noul an, fiți hotărâți să stați cu Cuvântul Lui și ceea ce El a promis, cum ceilalți (Aleșii) au făcut în zilele trecute. Dacă voi simțiți că ați văzut Lumina care a pătruns prin voi, a lui Isus Cristos, manifestarea Lui a mărețului Său Duh Sfânt în aceste zile din urmă. Și amintiți-vă, amintiți-vă, stați cu asta, ce a făcut El, voi sunteți unul din Aleși și ceea ce a făcut el, Alesul în zilele trecute, ca Avraam, când el a văzut asta, când totul era împotriva dovezii științifice. Noe a văzut-o și totul era împotriva dovezii științifice. Moise a văzut-o și totul era împotriva dovezii științifice. Aceste epoci inteligente care au trecut, dar aleșii au văzut asta, au stat fermi! Amin.

238 Și pentru viitor, să stăm fermi pe promisiune. Dumnezeu a făcut-o, depinde de Dumnezeu s-o împlinescă. Eu doar urmez ritmul. Când arată timpul și spune: „Acesta este sfârșitul lui William Branham pe pământ,” atunci eu voi merge cu ritmul. Apoi Eu voi învia din nou cu ritmul. Aleluia! Cel ce bate acela înăuntru, îl bate afară, îl bate înăuntru din nou. Este ritmul lui Dumnezeu, „Eu îl voi învia din nou în zilele din urmă. Cel care crede în Mine are Viață Veșnică. Cel ce aude Cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis, are Viață Eternă și nu va veni niciodată la judecată, ci a trecut

de la moarte la Viață.” Eu voi urma bătaia Cuvântului. Amin. Nu bătaia inimii mele, bătaia Cuvântului! Nu contează ce este, dacă inima mea nu bate cu Cuvântul, atunci inima mea este greșită. Amin. Căci El este Cuvântul! Amin. Biblia ne spune aceea, Cuvântul lui Dumnezeu.

239 Eu ascultam un program când veneam aici, Billy și cu mine, cu un timp în urmă. Și era această biblie... ora numită profeție, ora... Cum se numește asta? Ceva despre profeție. Glasul Profeției. Într-adevăr, sunt Adventiștii de Ziua a Șaptea. Ei au avut patru sau cinci nume diferite. Ei s-au numit Mileniști la început.

240 Ei au fost cei care au spus, acolo într-o adunare, că eu am pretins să fiu Isus Cristos, că---Tatăl Sfânt a fost peste mine, acel Stâlp de Foc și eu eram Isus Cristos. S-a întâmplat să fie un prieten de-al meu care stătea acolo la mica lor adunare, el s-a ridicat și a spus: „Voi va trebui să dovedeți aceea, pentru că eu îl voi chema chiar aici. Eu vreau ca tu să arăți o dată dacă el a mărturisit vreodată aceea,” vedeți și așa ceva. El vorbea despre diferite culte și lucruri de pe pământ.

241 Ei știu. Odată eu am intrat într-o discuție cu ei despre această întrebare referitor la sabbat. Ei au vechea zi care a trecut. Duhul Sfânt este Sabbatul nostru, Biblia a spus astfel: „Veniți la Mine, voi toți cei trudiți și greu împovărați, Eu vă voi da sabbat pentru sufletul vostru.” Nu o „zi”. Pavel a spus: „Voi care țineți o zi, mi-e teamă de voi.” Vedeți, așa este. Da, domnule. „Acolo rămâne o odihnă,” Evrei 4, „pentru poporul lui Dumnezeu, o ținare a sabbatului. Căci noi care am intrat în odihna Lui, am încetat de la lucrările noastre așa cum Dumnezeu a încetat de la ale Lui.”

242 Dar vorbitorul lor, cu un timp în urmă, un program frumos, nu am nimic împotriva lor. Aș face orice dacă aș putea să-i ajut. Îi iert sincer pentru că au spus ceva ce nu era adevărat. Dar aceea este în regulă. Învățătura lor este întocmai ca a Martorilor lui Iehova și Știința Creștină și toate aceste alte culte, vedeți, același lucru. Dar observați, ei sunt întocmai ca oricare altă organizație, ei nu sunt mai greșiți, mă gândesc, decât restul din ele. Cuvântul este întotdeauna corect, vedeți, El se va dovedi pe Sine corect. Observați.

243 Dar așa cum el vorbea, omul a spus: „Noi avem cartea anului.” Acest scriitor, o, care este numele lui, vorbitorul acesteia? Uit acum doar care era exact numele lui. El a vorbit pentru Oamenii de Afaceri Creștini în Seattle aici nu demult la Târgul Lumii. Și el---el a spus, acest prezentator a spus: „Acest bărbat a scris cartea, cea mai remarcabilă carte pentru acest an.” Eu nu sunt de acord.

244 Cartea pentru acest an este Biblia! Ea este Lumina lumii. Ea este Dumnezeu Însuși! Cartea noastră a anului este biblia. Pentru acest 1964, Cartea noastră este biblia. Și pentru toți anii care trebuie să vină, Cartea noastră este biblia. Pentru toți anii care au trecut, Ea a fost Cartea anilor trecuți, Cartea anilor ce vin și Ea este Cartea Eternității. Ea descoperă că este Dumnezeu. Da, Ea Îl dezvăluie pe Dumnezeu. Fiecare an care trebuie să vină este cartea anului. Când---oricând tu auzi că biblia spune ceva, promisiunea Sa este adevărată, va veni un etern, într-o zi. Biblia este cea care ne dă această promisiune, când tu auzi că biblia spune că vine o zi când Isus va veni. Și așa cum eu spun astăzi, acum...

245 Eu trebuie să închei deoarece eu---eu am fost aici două ore, vedeți, chiar la asta.

246 Ascultați, dacă---dacă biblia ne spune despre aceste lucruri care trebuie să vină, vorbește despre toate aceste ore prin care---care noi am trecut, zilele lui Noe sunt precise, zilele tuturor acestora, scriptura le-a prezis, zilele lui Martin Luther au fost precise, zilele lui Wesley, zilele pentecostalilor, această oră în care noi trăim a fost prezisă, totul s-a întâmplat întocmai exact în felul cum a fost, atunci când... ce-a fost asta? Este Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu, care este adevărat de Dumnezeu, făcându-L Lumina orei. Vedeți, întocmai cum este soarele. Când Cuvântul, Cuvântul Însuși, este Lumina când El este adevărat pentru timpul la care aparține El. Vedeți, El este adevărat, **atunci** El este Lumina orei.

247 Ioan a fost Lumina, el---el a fost mai mult Lumina decât Ilie și decât au avut ei. Ilie. El nu a fost Lumina lui Ilie, dar el era Ilie într-o altă formă, o Lumină adevărată. Vedeți, el a fost. Și când Isus a venit, El a spus: „El a fost o lumină strălucitoare și luminoasă pentru un timp. Vouă v-a plăcut să umblați în Lumina lui.” Înțelegeți?

248 Și Ioan a spus: „Acum, eu trebuie să trec în umbră. Trebuie să plec acum, Lumina mea și-a terminat, strălucirea. Trebuie să ies afară. El trebuie să crească el este Lumina.

249 El a spus: „Eu sunt Lumina lumii.” Amin. Așa este! „Același ieri, azi și-n veci.” Și El încă este Lumina Lumii. Și ce este El? „La început a fost Cuvântul și Cuvântul a fost cu Dumnezeu.” De ce a fost El Lumina lumii? Dacă El venea și spunea că El era Mesia și El nu făcea cum a spus biblia că va face Mesia, atunci El nu era Lumina lumii. Înțelegeți? Este Cuvântul adevărat care-l face Lumina lumii.

250 Și în această oră în care trăim noi acum, Cuvântul adevărat al acestei ore! Pentecostalilor, voi ziceți, „vorbind în limbi,” și așa mai departe. Acea

a fost în ziua Cincizecimii, aceea a fost Lumina orei atunci. Vedeți, aceasta este o altă zi. El este Lumina orei astăzi.

251 Epoca a șaptea a bisericii, toată înăbușită, cu Cristos pe partea din afară. Luna identificându-se în asta, toată întunecimea venind peste pământ. Lumina presând înăuntru acum începe să arate ce se va întâmpla. Lucrul va fi distrus și Lumina va veni înăuntru și-l va distruge. Și sfinții vor moșteni pământul, cei blânzi vor moșteni pământul. Pământul, luna întunecată, va fi... dusă departe. Întunericul nopții va trece, întunericul cu moartea lor și crezuri și departe de la Cuvântul lui Dumnezeu, au pervertit lucrurile care le spun ei. Și Lumina va străluci peste zi.

252 Și amintiți-vă. Când întreaga biblie... Ascultați, în încheiere. Când această biblie întreagă a fost peste tot adevărată complet, atunci va fi un Etern Shalom, Pace Eternă. Vedeți?

253 El a venit și a spus că El era aici : „Pace pe pământ, bunăvoință față de oameni,” dar lumea n-a primit asta. Vedeți? Vedeți? El era Pace pentru fiecare care a venit la El pentru Pace. Vedeți? Pace pe pământ, bunăvoință față de om, El era Pacea la acel început de an, noua zi a lui Dumnezeu. De ce? El era Lumina adevărată a acelei zile. Vedeți?

254 Dar este mult mai mult Cuvânt să fie adevărat. El trebuie să adevărească mult mai mult Cuvânt. Și când ultimul Cuvânt este adevărat, este adevărat mai degrabă, atunci moartea este înghițită de victorie și morții în Cristos vor învia, Mileniul se va așeza înăuntru și va fi o singură Pace măreață, Shalom. Haideti să trăim pentru acea zi, frate, soră, pentru acel singur Shalom măreț.

255 Amintiți-vă, biblia este izvorul a toată înțelepciunea și ține toate speranțele viitorului. Pentru biserică, Shalom! Să ne rugăm!

256 Micul grup prezent aici acum. Eu---eu am fost două ore asupra---asupra acestui mic mesaj de anul nou. Voi ați fost foarte răbdători. Este unul aici înăuntru în această dimineață sau---sau în această după masă, mai degrabă, care nu are Shalom. Acea Pace care a vorbit, care a identificat Cuvântul lui Dumnezeu când tu și Cuvântul deveniți una? Când, biblia spune un Lucru, tu spui „nu, eu de-abia pot să cred aceea că este corect,” atunci tu nu ai Shalom. Tu nu ești în pace cu Dumnezeu pentru că Cuvântul Lui spune un singur Lucru și tu ești în dezacord cu El.

257 Și dacă Cuvântul spune „Shalom, Pace” și tu ai acea Pace, că fiecare Cuvânt pe care Dumnezeu Îl spune, tu îl poți puncta cu un „amin” și tu Îl crezi. Și când Tu Îl vezi adevărat, tu spui „amin, acela este Cuvântul!” Dar un crez, o lumină, o lumină falsă, străbaterea lumii în umbra luminii

care a fost reflectată, s-o întunece, ceva crez să spună: „Nu, eu-eu cred că—că Acea a fost pentru altceva. Acea nu înseamnă tocmai aceea” și totuși Cuvântul spune Asta? Urmezi tu acea umbră sau luminezi cu acea Lumină?

258 Aici și pe bandă, oricine vrea să asculte asta, să se gândească la asta doar un moment. Dacă este unul prezent aici care ar vrea, care nu are acea Lumină, ai vrea tu să-ți ridici mâna să te identifice pe tine însuți că ești gata să umbli în acea Lumină astăzi? Și dacă este cineva în țara unde această înregistrare va merge, și tu nu O ai, vrei să-ți ridici mâna către Dumnezeu chiar unde... Oprește magnetofonul doar un moment când noi ne rugăm, pune-te pe genunchi și spune: „Doamne, Dumnezeule, eu m-am îndoit, eu---eu am făcut aceasta. M-am gândit: `Ei bine, pentru că biserica mea a spus că acele lucruri n-ar putea fi și aceasta nu va fi.` Și, însă eu văd că este promis în biblie și eu văd prea multe lucruri. Cerurile chiar au declarat Asta, ele însele. Și aceste lucruri care sunt spuse, se întâmplă chiar exact. Și Dumnezeu în cer declară același lucru. Așadar, eu vreau să-l primesc acum. Lasă Cuvântul lui Dumnezeu să vină în mine. Și lasă-mă să intru în ritmul de a nu asculta ceea ce biserica sau predicatorul spune; ci lasă-mă să intru în ritmul Cuvântului și să văd ce spune El. Și El să-mi aducă, în această măreață Simfonie a lui Dumnezeu, o bătaie a ritmului voii Sale în viața mea.”

259 Tatăl nostru ceresc, noi acum îți aducem la Tine fiecare mână care este sus pretutindeni. Și lasă ca Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să le aducă ritmul Cuvântului și Adevărul Său, că ei trebuie să fie modelați acum în fii și fiice ale lui Dumnezeu și ei trebuie să fie reflecția Luminii lui Dumnezeu pe pământ. Ei trebuie să fie Cuvântul manifestat, că bărbații și femeile trebuie să trăiască în felul în care Isus a trăit și să—să creadă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și să trăiască prin el așa cum a făcut El, căci El a spus: „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci prin fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” Nu doar câteva din Cuvinte, parte din Cuvinte, ci „prin fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”

260 Cuvântul din timpul lui Moise n-a lucrat în zilele din timpul lui Isus. Lucrarea... Cuvântul în zilele apostolilor nu lucrează în această zi. Este un Cuvânt promis pentru această zi. Ei au spus ei înșiși și au vorbit asta prin Duhul Sfânt, ce va avea loc în zilele din urmă, cum bisericile vor fi încăpățănate, mândre, cum curva se va ridica și prostituatele vor fi chiar cu ea și cum... ele vor întuneca pământul. Și în ultima epocă a bisericii Laodiceea, Isus va fi scos complet din biserică.

261 O, Doamne, lasă-mă să stau cu El, Cuvântul. Și să manifestăm Lumina Lui prin noi toți așa cum pornim la drum în acest nou an, cu o hotărâre. Neștiind ce ține acest an nou, dar noi ne ținem de El, Cuvântul, care cunoaște întreaga Simfonie de la început la sfârșit. El știe fiecare mișcare și fiecare schimbare. Și, Doamne, doar suntem atenți la El, ne ținem ochii pe El, Cuvântul. Atunci când noi vedem aceste lucruri că apar, știm că noi suntem chiar în ritmul Cuvântului. Acordă asta. Salvează fiecare suflet pierdut, Doamne, care... aici și pe fiecare care ascultă banda. Noi ți-i încredințăm Ție, pentru Împărăția Ta, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

262 Acum este o... Sunt fericit să fiu cu voi toată dimineața, astfel eu am fost doar exact, de când am început, exact două ore, de la unsprezece fără un sfert până la unu fără un sfert. I-am spus lui Meda, am spus: „Mă voi întoarce pe la unu treizeci.” Acum, noi nu credem în încălcarea legilor vitezei. Nu vă gândiți că noi am face asta, vedeți, făcând aceea. Acum, noi vă mulțumim. Eu vreau să spun acum...

263 Terry și-a oprit magnetofonul din cauză că aceea este o bandă care se duce afară. Eu cred că voi încă o aveți pe a voastră pornită, ceea ce este în regulă, vedeți, din cauză că eu vreau să vorbesc bisericii.

265 Eu desigur vă apreciez pe voi toți de-aici. Și de multe ori cred că acesta este un mic refugiu pentru mine, să vin aici în partea din spate a deșertului, cum o numesc eu. Vin înapoi prin deșert, în spate aici sus și privesc primprejur, văd acest grup mic afară aici sub copaci, chiar pe lângă râu. Și noi suntem pe partea de est a râului acum. Și eu---eu---eu mă încred că Dumnezeu vă va binecuvânta pe fiecare și pe toți. Dumnezeu, Shalom să fie cu voi. Aceea este pacea Lui.

265 Și mie îmi pare rău, într-adevăr, că v-am ținut în felul acesta, dar eu doar obțin o bandă din aceasta acum. Atunci, dacă este voia Domnului, aceasta este despre ce vorbesc la---la Phoenix, duminică după masă. Apoi luni, eu urmează să merg la adunări mici, scurte și așa mai departe. Mi-am propus în inima mea în acest an, dacă este voia Domnului... Eu---eu doar am tăiat și am sfâșiat, dintr-o parte în alta. Vedeți?

266 Și noi toți știm că aceea este identificarea. Noi știm ce este Tragerea a Treia. Noi toți, noi toți înțelegem aceea. Acum, voi aveți, veți avea banda. Vedeți? Și eu cred că va sta inactivă pentru puțină vreme, până când marea oră de persecuție vine. Aceea este când va fi asta. Ea va vorbi. Ea va fi manifestată întocmai cum cincisemne exacte fără eșec, exact perfect. Și acum eu cred, doar așteptați, înțelegeți... să vedeți ce este făcut. Acum eu merg înapoi, la fel din nou și din nou să aflu.

267 Adunări scurte, eu voi încerca să am, să termin în fiecare seară, devreme. Să am doar cam treizeci de minute și să vorbesc ceva despre vindecarea divină sau ceva de felul acela. Și ori de câte ori sunt gata să fac o bandă din nou, eu ori voi alerga aici în partea din spate a deșertului sau sus la tabernacol sau undeva unde voi puteți face o bandă, unde noi putem fi printre ai noștri, eu pot spune ce aș dori, astfel. Dar vedeți, Isus...

268 Amintiți-vă. Înțelegeți? Eu trebuie să veghez. Când eu văd acei oameni doar foarte aroganți, plecând, eu cred că am încercat să exprim asta în această dimineață. Este o întunecime densă peste ei. Ei nu se pot abține. Eu îi iert, vedeți fiindcă nu ascultă. Și au văzut lucrările pe care Dumnezeu le-a făcut, totuși ei nu o fac. Eu încă mă rog. „Dumnezeule, iartă-i.” Și eu vreau să spun asta din inima mea. Nu o spun pentru că Stăpânul meu a spus-o, ci vreau să simt în inima mea, mai întâi, că eu într-adevăr o fac.

269 Eu nu mă izolez de oameni eu însumi. Eu nu vreau să fac asta. Vedeți? Pentru că eu sunt---eu sunt... eu am un mesaj pentru ei, „salvare”. Eu trebuie să merg afară printre ei. Vedeți? Acum, eu merg cu trinitarienii, cu metodiștii, bapțiștii, luteranii, penticostalii, adventiștii de ziua a șaptea și oricare alții. Pentru că eu caut să salvez ce era pierdut, dacă eu pot; să duc Aceea înăuntru, să le arăt Lumina. Și Domnul să fie cu voi.

270 Eu am avut primul nostru---nostru grup mic de adunări aici. Eu nu știu dacă voi le aveți, sau nu, programul de aici. Dacă unii din voi... eu îl voi lăsa acesta așezat aici. Păstorul îl va citi pentru voi, unde trebuie să ne întâlnim și dacă este voia Domnului. Asta este; voia Domnului. Eu nu am călăuzire pentru ele, doar simplu mă duc afară, să încerc să fac orice pot eu. Și dacă voi aveți niște dragi prin jur, acolo, care ar vrea să vină la una din adunări, păi, scrieți-le o scrisoare și spuneți-le să participe la una din aceste adunări.

271 Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este plăcut să te văd, frate Stricker și soră Stricker și tot restul din voi, oamenii de aici. Acum, unii din ei, eu nici măcar nu vă știu numele. Dar eu---eu vă cunosc prin mărturia Duhului Sfânt, că voi sunteți frații și surorile mele. Și---și dragostea și respectul meu este pentru voi. Și este o plăcere așa mare să fiu aici cu voi.

272 Și eu știu că voi---voi ați avut cina voastră stabilită aici, urmând să avem o cină mică de părăsie. Doar aș fi vrut să fie posibil să mă fi putut alătura aici. Și---și eu știu că este bine. Eu---eu știu că voi aveți cei mai buni bucătari din țară. Știu că este adevărat. Dar eu probabil trebuie s-o am pe-a mea mergând, cu un hamburger. Dar oricum, am întâlniri programate

pe care trebuie să le țin. Timpul meu este doar stabilit, un pic aici și un pic acolo. Voi toți înțelegeți, eu sunt sigur. Nu este pentru că n-aș vrea să rămân. Dumnezeu știe asta. Eu n-aș veni jos aici... Înțelegeți?

273 Cineva a spus: „Ai vrea să mergi acolo și să predici la treizeci de oameni, când ai putea să predici același lucru la zece mii?” Cu siguranță. Acea nu face nicio diferență, mărimea. Eu vreau să văd unde Acesta este primit.

274 „Nu aruncați perlele voastre înaintea porcilor. Ei se vor întoarce și le vor călca în picioare, apoi se vor întoarce și vă vor sfâșia.” Înțelegeți? Dar voi nu aruncați perlele voastre acolo.

275 Și eu simt aceea, ce spun aici, nu este a arunca perle înaintea porcilor. Eu cred că este a arăta copiilor, perlele care le aparțin. Vedeți? Vedeți? Unde sunt găsite perlele uneori? În noroi și în murdărie.

276 Ați observat vreodată un nufăr, de unde vine el? Chiar din fundul gropii noroioase a iazului. Și el trudește zi și noapte, să ajungă la lumină. Dar când o dată ajunge la lumină, înflorește și este cea mai frumoasă floare care este undeva. Acea-i ce este un nufăr. Vine în sus din noroiul pământului și din murdărie.

277 Acolo este unde sunt găsite pietre prețioase, înfășurate afară aici în starea aceasta de aur a națiunii. Unde aflați voi aur? Jos în murdărie. Unde aflați rubine și pietre prețioase? În noroi și murdărie. Întocmai exact corect. Acolo este de unde noi toți venim, noroiul și murdăria din lume. Dar acestea aici...

278 Eu sunt un căutător de aur. Ce face un căutător de aur? Caută aur. Apoi când el îl află, îl lustruiește. Și îl bate, și îl topește, și îl pregătește.

279 Aceasta este mina de aur. Vedeți? Eu caut aici, tot timpul pietre prețioase minunate. Înțelegeți? Le găsesc aici, undeva în praf și le lustruiesc și spun: „Doamne, iată-le. Iată un frate. Iată un creștin născut din nou. Iată o domnișoară minunată. Iată o femeie de vârstă mijlocie, femeie bătrână, vai, o femeie tânără,” oricine este. „Aici sunt ei, Doamne. Ei sunt pietrele Tale prețioase. Pune-i în coroana Ta, Doamne. Ei vor străluci pentru totdeauna și mereu, astfel.”

Până când vă văd, shalom. Pacea lui Dumnezeu să fie cu voi!

280 În regulă, păstorule, vino aici. În regulă. Dumnezeu să vă binecuvânteze acum. Și eu vă voi vedea pe toți puțin mai târziu.